Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

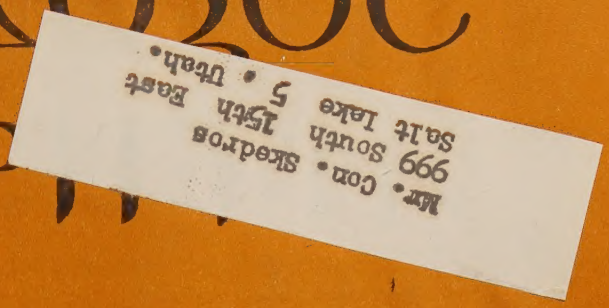

THE ORTHODOX OBSERVER

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελὶς
E MARTYRDOM OF SAINT HARALAMBOS — By Kristine Karantonis	26
ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΛΟΓΟΥ — Ὑπὸ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαὴλ	27
ΙΝΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ — Ἀπὸ τὸν Ἑορτασμὸ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Τύπου — Ὑπὸ Φιλίππου Δ. Ἐμμανουὴλ	29
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ: ΠΗΓΗ ΕΜΠΝΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ..... Ὑπὸ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαὴλ	31
ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ — Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρα	32
ΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ — ΜΕΣΟΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ — Ὑπὸ Ἰωάννου Εὐστρατίου Ρεξίνη	34
ICIENT GREEK IN AMERICAN COLLEGES: A CHALLENGE — By Prof. Harry L. Levy	35
ΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ (Ἐπιτυχία καὶ Ὑποχρεώσεις — Αἱ Ἑλληνικαὶ Ἐκδόσεις — Τὸ Κυπριακὸν καὶ τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη — Τὸ Σπίτι τοῦ Πρωτοπόρου)	37
EANING AND PURPOSE OF THEOLOGICAL EDUCATION — By Rt. Rev. Athenagoras Kokkinakis	38
ΗΦΙΣΜΑ (Σύλλογος Ἀποφοίτων Θεολογικῆς Σχολῆς)	39
IE RELIGIOUS NEWS OBSERVER — Rev. D. J. Constantelos, Editor	40
ΥΠΡΟΣ (Ποίημα) ..... Ὑπὸ Γ. Ἀθάνα	40
ΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ — Greek Orthodox Year Book 1957	41
MBOLS OF HOPE ..... By Athena Dallas	41
OOKS AND YOU ..... Rev. Dean T. Andrews, Editor	42
ΕΑ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ» (Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ — Διεύθυνσις Παιδείας καὶ Ἑλληνικῶν Γραμμάτων — Θεολογικὴ Σχολὴ — Ἀκαδημία Ἁγίου Βασιλείου — G.O.Y.A. — Ἐπισκοπικαὶ Περιφέρειαι)	43

Εἰς ἀναμάρτητον χώραν καὶ ζωηρὰν ἐπιστεύθην, γεωσπορήσας τὴν ἁμαρτίαν. Τῇ δρεπάνῃ ἐθέρισα τοὺς στάχυας τῆς ἀμελείας καὶ δραγμάτων ἐστοίβασα πράξεών μου τὰς θημωνίας, ἃς καὶ κατέστρωσα οὐχ ἅλωνι τῆς μετανοίας. Ἀλλ' αἰτῶ σε τὸν προαιώνιον γεωργὸν ἡμῶν Θεόν: τῷ ἀνέμῳ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἀπολίκμησον τὸ ἄχυρον τῶν ἔργων μου καὶ σιτάρχησον τῇ ψυχῇ μου τὴν ἄφεσιν, εἰς τὴν οὐράνιόν σου συγκλείων με ἀποθήκην καὶ σῶσόν με.

Ἀπὸ τὸν Ἑσπερινὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΟΣ ΚΓ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ—FEBRUARY, 1957 ΑΡΙΘΜΟΣ 443

The Religious Calendar

THE MARTYRDOM OF SAINT HARALAMBOS

In Commemoration of the Saint's Feastday, February 10

THE LIFE of Saint Haralambos was a continuous stream of devout service for Christ and sincere and warm love towards mankind. He was a 113 year old priest in Magnesia of Asia Minor. In spite of his great age, he taught and lectured regularly. He also brought moral strength and comfort to the sick and suffering through his philanthropic works.

Septimius Severus was ruler of the Roman Empire at the end of the second century. It was during this period that the persecution of the Christians was gaining momentum. During the reign of Septimius Severus, in 198, Saint Haralambos met his martyrdom.

Saint Haralambos was called before the prefect Lucianos. He was threatened with severe punishment if he would not reject the Christian religion. A dramatic dialogue ensued.

The aged priest smiled and addressed the prefect.

"How unfortunate that you would suppose a servant of God to fear tortures and ultimate death. This to us is food; and we desire it, we do not run from it. In addition, I have fulfilled my life, I should have fallen asleep many years ago. By sentencing me to death, you are giving me that which I await each day."

Lucianos was relying on the man's extreme old age and his need for tranquility. He pretended to pity him for the pains he would suffer and from which he would die.

The Saint responded:

"We Christians are familiar with struggles and conflicts; and, like the courageous soldiers, we do not contemplate the quiet death upon a bed, but the glorious death in battle. To me belongs senility, but learn this well, that our battles are fought with the soul, determination and self-denial. These things do not collapse with age, but remain young and flourish forever. Do you doubt, Prefect? Try. See for yourself that, by the grace of our Lord Jesus Christ, all your strong executioners will tire without the priest Haralambos asking leniency."

Such eloquence did not receive the respect it commanded. The darkened carnal soul of the prefect Lucianos flashed with wrath. He mandated that the torture of the priest begin with one of the grimmest of idolatrous cruelties. The martyr was to be stripped of his clothing and his skin torn from his body.

While the martyr was being readied, he prayed to God asking for patience and fortitude. He wished to remain, until the end, a faithful soldier and honor the order of the Church. And God heard him. The horrid excoriation was executed with marvelous repose on the part of the Saint throughout his suffering. During the savage act he chanted hymns to God. He thanked Him for the honored and desired opportunity to rank among the martyrs. The admirable perseverance of the Saint and the astonishing miracles which took place during his torture provoked great emotion among the population of Magnesia. Lucianos, partly because of his surprise and partly because of pressure from the citizens, freed the Saint.

The news of this happening spread the fame of this martyr of Christ. His residence was flooded daily by Chris-

(Continued on page 33)

The above sketch of Saint Haralambos was based on "The Lives of the Saints" written by Michael Galanos.

OBSERVER

Established 1934

Vol. XXIII February 1957 4

A monthly record of the news, t work and the thought of the Gre Orthodox Church in America, pu lished under the auspices of the Gre Archdiocese.

•

EDITOR:
EMM. HATZIEMMANUEL

•

THE ORTHODOX OBSERVER is pul lished monthly by the Greek Archdi cese Publications Association, at Gar son, N. Y.

"Reentered as second class matter May 21, 1953, at the Post Office at Garrison, N. Y., under the Act of March 3, 1879."

SUBSCRIPTIONS in the United State For one year $4.00 — for two yea $7.00.

Other Countries $4.50 pear year. 40 Cents a copy.

•

Contributions and News deadlin for THE ORTHODOX OBSERVER is th 10th day of the month for issue date the following month.

•

CHANGE OF ADDRESS AND RENEW AL ORDERS are to be sent to: Orthodo Observer, St. Basil's Academy, Gar rison, N. Y.; or: Greek Archdiocese 10 East 79th Street, New York, N. Y

Please allow one month for chang of address and renewal orders to be come effective.

To insure accuracy of changes o address, please include present addres together with your new address.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΛΟΓΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κου ΜΙΧΑΗΛ

ΙΜΕΘΑ Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι. Βαδίζομεν δη-
λονότι τὴν μέσην, τὴν βασιλικὴν ὁδόν, εἰς ὅλα
ζητήματα. Δὲν κλίνομεν οὔτε πρὸς τὰ δεξιά,
ε πρὸς τὰ ἀριστερά. Ἀποφεύγομεν τουτέστι τὰς
ότητας.

Αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν καὶ γνώμην ἔχομεν προκει-
ου καὶ περὶ τοῦ κηρύγματος τοῦ Θείου Λόγου.
τε τὸ ὑποβιβάζομεν, οὔτε τὸ ἐξαίρομεν καθ' ὑπερ-
λήν. Οὔτε ρίπτομεν εἰς αὐτὸ ὅλον τὸ βάρος τῆς
ας Λατρείας, οὔτε ἀποκλείομεν τὴν σημασίαν
εἰς τὴν Λατρείαν.

Σκεπτόμενοι ὀρθοδόξως ἐπ' αὐτοῦ, πιστεύομεν,
εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι τὸ κήρυγμα τοῦ Θείου
γου ἀναπόσπαστον συμπλήρωμα τῆς Θείας Λα-
είας. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀντίληψις περὶ Θείου Κηρύ-
ατος τῆς χρυσῆς ἐποχῆς τῆς Ἐκκλησίας, τὴν
οίαν ἀντιπροσωπεύουν κατ' ἐξοχὴν οἱ μεγάλοι
τέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας. Πιστεύο-
ν, ὅτι κέντρον καὶ οὐσία καὶ τὸ κατακόρυφον τῆς
τρείας εἶναι ἡ Θεία Εὐχαριστία, ὅτι ἄνευ αὐτῆς,
υμένης ὀρθοδόξως, ἡ Θεία Λατρεία εἶναι ἀκατα-
ητος καὶ δὴ καὶ ἀπαράδεκτος. Πιστεύομεν, ὅμως,
υτοχρόνως, ὅτι ἡ σημασία καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Θείας
χαριστίας, τοῦ κατακορύφου τῆς Λατρείας, τότε
νον θὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως, ὅταν ὁ Χριστιανὸς προ-
ασκευασθῇ καὶ καταρτισθῇ διὰ τοῦ Θείου
γου.

Εἶναι πολὺ ἀξιοπρόσεκτον τὸ γεγονός, ὅτι ἡ
ία Εὐχαριστία ἱδρύεται ὡς Μυστήριον ὑπὸ τοῦ
τῆρος εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιγείου σταδιοδρομίας
υ. Μετὰ τὸν λιπαρὸν καταρτισμὸν τῶν μαθητῶν
υ· μετὰ τὴν πλουσίαν ἠθικὴν διδασκαλίαν· μετὰ
κ τέρατα καὶ τὰ σημεῖα», ἅτινα ἐποίει ἐνώπιον
τῶν· μετὰ τὸ μέγα θαῦμα τῆς Μεταμορφώσεως
ι τ' ἄλλα θαυματουργικὰ ἔργα μεταξὺ τοῦ ὄχλου,
υ Τὸν ἠκολούθει· μόνον τότε ἀποκαλύπτει εἰς τοὺς
οστόλους Του τὸ Μυστήριον τῶν μυστηρίων τοῦ
ματος καὶ τοῦ Αἵματος Αὐτοῦ, εἰπών· «λάβετε
γετε, τοῦτο ἐστὶ τὸ Σῶμά μου» καὶ «πίετε ἐξ αὐ-
ὶ πάντες, τοῦτο ἐστὶ τὸ Αἷμά μου». Καὶ ἔγινε
ῦτο, ἠκολουθήθη ἡ σειρὰ αὐτὴ κατ' ἐφαρμογὴν
ν θείων λόγων Του: «Μὴ δότε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί,
δὲ τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν βάλητε ἔμπροσθεν
ν χοίρων». Τὸ ὁποῖον σημαίνει, ὅτι ὁ Θεῖος Λό-
γος εἶναι ἀπαραίτητος διὰ νὰ κατανοηθῇ καὶ ἐκτι-
μηθῇ δεόντως ἡ Θεία Λατρεία καὶ δὴ καὶ ὁ οὐσιώ-
δης, πολυτιμότατος καὶ ἡ καρδία τῆς Λατρείας, ἡ
Θεία δηλονότι Εὐχαριστία. Ὅπερ, ἐν συνεχείᾳ
σκέψεων, σημαίνει ὅτι λατρεύει ὁ Χριστιανὸς κατὰ
τὸν τρόπον τὸν προσήκοντα μόνον ὅταν ἡ ψυχή του
εἶναι καλλιεργημένη μὲ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. Καὶ
ἐκτιμᾷ δεόντως καὶ τὸν προορισμὸν τοῦ κοινοτικοῦ
ναοῦ, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, μόνον ὅταν ἡ ψυ-
χική του καλλιέργεια εἶναι συστηματική, ἐπιμεμε-
λημένη, συνεχής.

Αὐτὰ ὅμως προϋποθέτουν κήρυγμα σοβαρόν, με-
λετημένον, ἱκανὸν νὰ κινήσῃ τὸν ἀκροατὴν εἰς ἀπο-
φάσεις ἀφορώσας τὴν βελτίωσιν καί, εἰ δυνατόν,
τὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ του κόσμου. Μυ-
σταγωγία ἀληθινὴ εἶναι τὸ κήρυγμα τοῦ Θείου Λό-
γου. Ὅπως δὲ ἡ μυσταγωγία προϋποθέτει φόβον
Θεοῦ καὶ κάθαρσιν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν τοῦ μυ-
σταγωγουμένου, τοιουτοτρόπως καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ
Θείου Λόγου δέον νὰ γίνεται καὶ ἀπαγγέλλεται
«ψυχαῖς καθαραῖς καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι» κατὰ τὸ
δυνατὸν καὶ ἐφικτόν.

Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ κήρυγμα, ἐφό-
σον εἶναι ἀληθινὴ μυσταγωγία — διότι ἀφορᾷ τὴν
ψυχικὴν σωτηρίαν τῶν ἐκκλησιαζομένων — πρέπει
νὰ παρασκευάζηται ἐκ μέρους τοῦ κηρύττοντος μὲ
ὅλον τὸν ψυχικὸν καὶ πνευματικὸν ἐξοπλισμόν, τὸν
ὁποῖον οὗτος διαθέτει.

Ἀπὸ τῆς Δευτέρας ὁ ἱερεὺς πρέπει νὰ μελετᾷ
τὴν περικοπήν, εὐαγγελικὴν ἢ ἀποστολικήν, τῆς
ἑπομένης Κυριακῆς, καθ' ἣν θὰ ὁμιλήσῃ, καὶ νὰ κα-
θορίζῃ τὸ θέμα τοῦ κηρύγματός του. Ἀφοῦ δὲ θὰ
ἀποφασίσῃ ποῖα θὰ εἶναι τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα, κατὰ
τὸ κήρυγμά του θὰ τονίσῃ ἂς μὴ διστάσῃ νὰ ἀπο-
μονωθῇ εἰς τὸ ταμεῖον του διὰ νὰ γράψῃ τὸ κήρυ-
γμά του. Παρ' ὅλην τὴν πεῖραν τὴν ὁποίαν ἠμπορεῖ
νὰ ἔχῃ ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Θείου Λόγου,
ἐπιβάλλεται πάντοτε νὰ τὸ συντάσσῃ καὶ τὸ γράφῃ.
Ἀδικοῦν δὲ πάρα πολὺ τοὺς ἑαυτούς των, πολὺ πε-
ρισσότερον ὅμως τοὺς ἀκροατάς των, οἱ ἱερεῖς οἱ
ὁποῖοι παραμελοῦν αὐτὴν τὴν ἐργασίαν. Τί δὲ νὰ
εἴπῃ κανεὶς δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι καὶ καυχῶνται
διότι, δῆθεν, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὁμιλοῦν ἐκ τοῦ προ-
χείρου; Καὶ ὁ πλέον πεπειραμένος κῆρυξ τοῦ Θείου

Λόγου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὁμιλῇ ἐκ τοῦ προχείρου. Πολὺ δὲ περισσότερον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κάμῃ τοῦτο ἱερεὺς ἄπειρος, εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἱερατικῆς του σταδιοδρομίας εὑρισκόμενος.

Πολλὰ εἶναι τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἐγκαίρου συντάξεως τοῦ κηρύγματος ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Πρῶτον, διὰ τοῦ τρόπου τούτου, ἐν ἀνέσει καὶ χωρὶς τὴν παραμικροτέραν νευρικότητα τελεῖ τὴν Θείαν Λειτουργίαν. Ἡ Θεία Λειτουργία, κέντρον τῆς ὁποίας εἶναι τὸ Μυστήριον τῶν μυστηρίων, ἡ Θεία Εὐχαριστία, πρέπει νὰ τελῆται μὲ ἀπόλυτον εὐλάβειαν, μὲ ὁλόψυχον καὶ ἐγκάρδιον προσοχήν, ὑπὸ τοῦ ἱερέως, εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ τελούμενα, ᾀδόμενα, ἀπαγγελλόμενα. Τίποτε δὲν πρέπει νὰ περισπᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ ἱερέως. Τοῦτο, ὅμως, εἶναι ἀδύνατον ὁ ἱερεὺς νὰ τὸ ἐπιτύχῃ ἐφόσον διαρκῶς θὰ σκέπτεται τί θὰ ἔπρεπε νὰ εἴπῃ πρὸς τὸ ἐκκλησίασμά του κατὰ τὸν χρόνον τοῦ κηρύγματος. Καὶ θὰ τὸ σκέπτεται ἂν καὶ ἐφόσον δὲν εἶναι καλῶς παρασκευασμένος· ἂν ἐκ τῶν προτέρων δὲν γνωρίζῃ πῶς θὰ ἀρχίσῃ, πῶς θὰ συνεχίσῃ καὶ πῶς θὰ τελειώσῃ τὸ ἱερόν του κήρυγμα.

Ἡ ἔγκαιρος σύνταξις τοῦ κηρύγματος παρέχει εἰς τὸν ἱεροκήρυκα τὴν συνήθειαν τῆς ἀκριβολογίας καὶ τῆς ἀνέτου φρασεολογικῆς κινήσεως ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ θέματός του. Ὅταν γράφῃ τὸ κήρυγμά του ὁ ἱερεὺς καὶ περάσουν ἔτη τινὰ ἱερατικῆς διακονίας καὶ ἐπιμελοῦς προπαρασκευῆς εἰς τὸν Θεῖον Λόγον, τότε μόνον ἐκ πείρας προσωπικῆς θὰ κατανοήσῃ τὸ θέμα τῆς ἀκριβολογίας καὶ τῆς ἀνέτου φρασεολογικῆς κινήσεως. Εἶναι μέγα πλεονέκτημα τοῦ κηρύγματος ἡ ἀκριβολογία, ἡ χρησιμοποίησις δηλονότι τῆς ὀρθῆς, τῆς ἀκριβοῦς λέξεως καὶ φράσεως πρὸς ἔκφρασιν διανοήματός τινος. Εἶναι ἐξ ἴσου μέγα πλεονέκτημα ἡ φραστικὴ εὐκολία διατυπώσεως τῶν διανοημάτων καὶ συναισθημάτων ὑπὸ τοῦ ἱεροκήρυκος. Ἀμφότερα, ὅμως, ἀποκτῶνται μὲ τὴν ἄσκησιν. Συνίσταται δὲ ἡ ἄσκησις εἰς τὴν γραπτὴν κατάστρωσιν τοῦ θέματος πρὶν οἰκειοποιηθῶμεν καὶ ἀπαγγείλωμεν τὸ κήρυγμα.

Ἂν ὁ ἱερεὺς-ἱεροκῆρυξ ἀκολουθήσῃ τὴν ὑπόδειξιν αὐτήν, ποὺ εἶναι καρπὸς πολυετοῦς πείρας ἐκκλησιαστικῆς διακονίας, θὰ ἀποκτήσῃ, σὺν τῷ χρόνῳ, σωρείαν ὑλικοῦ γραπτοῦ κηρύγματος. Θὰ ἔχῃ τότε τὴν εὐχέρειαν, μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς κοινότητός του καὶ τῆς Ἐκκλησίας, νὰ συμβουλεύηται τὰ ἰδικά του πλέον γραπτὰ κηρύγματα καὶ νὰ τὰ ἐπωφελῆται, ἂν μάλιστα εἶναι σφόδρα ἀπησχολημένος, ἐνίοτε, καὶ δὲν διαθέτῃ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ τὸ κήρυγμά του.

Δύο σημεῖα προσέτι, ποὺ εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητα δι' ἓν ἐποικοδομητικὸν κήρυγμα, θὰ ἔπρε
νὰ τονισθοῦν καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ἔντονον.
ἓν εἶναι ἡ μελέτη καὶ γνῶσις τῶν Γραφῶν. Κά
Ὁμιλητικὴ Ὀρθόδοξος ὑπογραμμίζει πρὸ πάντ
τὴν Χριστοκεντρικότητα τοῦ κηρύγματος. Πῶς,
μως, θὰ χαρακτηρίζῃ ἡ Χριστοκεντρικότης τὸ κ
ρυγμά μας ἂν δὲν γνωρίζωμεν, ἂν δὲν μελετῶμ
συστηματικῶς τὰς Γραφάς; Εἶναι ἀπαράδεκτ
ἔστω καὶ μίαν ἡμέραν νὰ παραλείψῃ ὁ κληρικό
ὁ οἱοσδήποτε κληρικός, χωρὶς νὰ μελετήσῃ κάτι ἀ
τὰς Γραφάς, ἀπὸ τὴν Παλαιὰν καὶ τὴν Καινὴν Δι
θήκην. Εἶναι τρισευλογημένη, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ε
εργετική, ἡ συνήθεια νὰ μελετᾷ καθ' ἑκάστην μέρ
τῶν Γραφῶν ὁ κληρικός. Αἱ συνήθειαι ἀποκτῶντ
μὲ τὴν ἐπιμονὴν καὶ μάλιστα αἱ καλαὶ καὶ εὐεργ
τικαὶ τοιαῦται. Ἂν προσπαθήσῃ νὰ ἀποκτήσῃ τ
συνήθειαν αὐτήν, ἂν θέσῃ αὐτὴν ὡς κανόνα τῆς ἱ
ρατικῆς του σταδιοδρομίας, τῆς Ἐκκλησίας ὁ δι
κονος, ὁ κληρικὸς παντὸς βαθμοῦ, θὰ ἴδῃ, μετά τιν
καιρόν, ὅτι ἤρχισε νὰ γίνεται ἐγκρατὴς τῶν Γρ
φῶν ἄνευ μεγάλης προσπαθείας. Τί δὲ σημαίν
τοῦτο καὶ διὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Θείου Λόγου καὶ δι
τὴν καθημερινὴν μετὰ τῶν Χριστιανῶν ἀναστροφή
μας, δύνανται νὰ εἴπουν ὅσοι ἔθεσαν πρὸ πολλο
εἰς ἐφαρμογὴν τὴν τακτικήν, τὴν συστηματικήν, τ
καθημερινὴν δηλονότι μελέτην, ἃς εἴπωμεν δὲ κ
ἀπόλαυσιν, τῶν Γραφῶν.

Καὶ τέλος ἡ προσευχή. Ἡ ζωντάνια τοῦ κηρ
γματος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἔντασιν τῆς προσευχῆ
τοῦ ἱερέως. Τῆς προσευχῆς ὄχι τῆς λατρευτικῆ
ποὺ γίνεται ὅταν λειτουργῇ καὶ γενικῶς ἱεροπρά
τῃ ὁ ἱερεύς. Ἀλλὰ τῆς προσευχῆς, ποὺ γίνεται εἰ
τὸ ταμεῖον του. Ἂν δὲν προσεύχηται εἰς τὸ ταμεῖο
του, ὅπως λέγει ὁ Κύριος, ὁ ἱερεύς, τότε καὶ
προσευχή του ἡ λατρευτικὴ εἶναι προσευχὴ ἐπαγ
γελματική. Τότε, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ ἱερεὺς εἶνα
νεκρὸς πνευματικός. Καὶ τότε καὶ τὸ κήρυγμά το
σκορπίζει καὶ κηρύττει τὴν νέκρωσιν καὶ ὄχι τὴ
ζωήν. Ἰδοὺ τί λέγει κάποιος σύγχρονος ξένος θε
λόγος: «Τὸ κήρυγμα ποὺ ἀποκτείνει, εἶναι κήρυγμ
χωρὶς προσευχήν. Χωρὶς προσευχὴν ὁ κῆρυξ δημ
ουργεῖ θάνατον, ὄχι ζωήν. Ὁ κῆρυξ ποὺ εἶναι ἀδ
νατος εἰς τὴν προσευχήν, εἶναι ἀδύνατος εἰς ζωοπο
ρόχους δυνάμεις. . . . Ἐπαγγελματικὴ προσευχ
ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρχῃ· ἐπαγγελματική, ὅμως
προσευχὴ βοηθεῖ τὸ κήρυγμα νὰ ἐκτελῇ τὸ θανά
σιμόν του ἔργον. Ἐπαγγελματικὴ προσευχὴ πο
γώνει καὶ φονεύει κήρυγμα καὶ προσευχήν. Μέγ
μέρος τῆς χαλαρᾶς λατρείας καὶ ἀμελοῦς στάσεω
τοῦ ἐκκλησιάσματος πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἐπ
αγγελματικὴν προσευχὴν τοῦ ἄμβωνος».

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Διευθυντὴς

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΥ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Τύπου ἐσημείωσεν ἐφέτος, κατὰ ινὴν ὁμολογίαν, ἐπιτυχίαν σημαντικήν.

Ἡ ὁμογένεια, σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ της, δὲν ἄργησε ἀ ἀντιληφθῇ, ὅτι μὲ τὴν Ἑβδομάδα τῶν Ἑλληνικῶν ραμμάτων καὶ Τύπου παρέχεται σὲ ὅλους μας ἡ εὐκαιρία ἀ ἐκτιμήσωμεν ἀκόμη πιὸ πολὺ τὸν προγονικὸ πλοῦτο καὶ ἀ ἀντλήσωμε ἀπὸ τὸν πλοῦτο αὐτὸ ἐμπνεύσεις καὶ νέες υνάμεις. Οἱ νέοι μας ἰδίως δὲν ἄργησαν νὰ ἰδοῦν στὸν ορτασμὸ αὐτὸ μοναδικὲς εὐκαιρίες γιὰ ἐκδηλώσεις καὶ ἀ ἐνασχολήσεις πολιτιστικές, ποὺ τόσο πολὺ ταιριάζουν τὴν δυναμικωτάτη Ἀμερικανικὴ νεολαία, τῆς ὁποίας ἴδιοι εἶναι, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς καταγωγῆς των, ἡ προμιακὴ μερίς.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι πνευματικοὶ παράγοντες καὶ θεσμοὶ τίσης εἶδαν ἀκόμη μιὰ φορά, χάρις στὶς ἑορταστικές ας ἐκδηλώσεις, πόσο δυναμισμὸ κλείνει μέσα της ἡ ὁμοένεια, πόσο προσηλωμένη εἶναι στὰ πατροπαράδοτα ἰδεδη καὶ πόσο ἀδικαιολόγητοι εἶναι οἱ ἀπαισιόδοξοι γιὰ ὸ μέλλον της.

Ἀλλὰ ὅ,τι εἶναι ἄξιον μεγαλυτέρας ἐξάρσεως εἶναι ἡ υμμετοχὴ ἐφέτος τῶν πνευματικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν ῆς Ἀμερικῆς στὸν ἑορτασμό μας. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι νέος αὐτὸς θεσμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶναι όσο νέος ἀκόμη, τὸ περιεχόμενό του δὲν ξεφεύγει τῆς ροσοχῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πνευματικῶν κέντρων, οὺ ἀμεσώτερα ζοῦν καὶ συχνὰ κατευθύνουν τὴν πνευμαικὴ καὶ πολιτιστικὴ ζωὴ τῆς χώρας. Πανεπιστήμια, Κυερνῆται Πολιτειῶν, Δήμαρχοι μεγαλουπόλεων, ἕνα πλῆος σημαινόντων παραγόντων ἐσημείωσαν μὲ προσοχὴ ὴν Ἑβδομάδα τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ μὲ λόγια αὶ μὲ ἔργα τόσο στοχαστικὰ ὅσο καὶ ἐνθαρρυντικά, διδήλωσαν τὴν προσήλωσή των στὶς Ἑλληνοχριστιανικὲς ξίες, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκτίμησή των στὴν ὁμογένεια καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ποὺ εἶναι οἱ ἀμεσώτεροι φορεῖς τῶν ξιῶν αὐτῶν στὴν χώρα μας.

Θὰ ἦταν ἴσως σκόπιμον νὰ δημοσιευθοῦν ὅλα τὰ ἔγραφα, ποὺ ἔλαβε ἡ Διεύθυνσις Παιδείας καὶ Ἑλληνικῶν ραμμάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τοῦτο δὲν εἶαι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐδῶ. Ἔτσι, ἐπὶ τοῦ παρόντος, δημοιεύομεν τὰ πιὸ χαρακτηριστικά:

Ο Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως

Αἰσθάνομαι ἰδιαιτέρως εὐτυχὴς διότι ἐπὶ τῇ ἐνάρξει ῆς «Ἑβδομάδος Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Ἑλληνικοῦ Τύπου» μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀπευθύνω πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ὁμογένειαν τῆς Ἀμερικῆς τὸν θερμὸν χαιρετισμὸν τόσον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅσον καὶ ἐμοῦ ἀτομικῶς καὶ νὰ ἐκφράσω εἰς τοὺς ἐμπνευστὰς καὶ ὀργανωτὰς τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης τὰ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια. Ἡ Ἑβδομὰς αὐτὴ ἀποτελεῖ ὄχι μόνον ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τῆς προσηλώσεως τῶν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀδελφῶν μας πρὸς τὴν πνευματικὴν ζωὴν καὶ παράδοσιν τῆς γενετείρας, ἀλλὰ καὶ ἀπόδειξιν ἀναμφισβήτητον τῆς ἐφέσεώς των πρὸς τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη ποὺ συνθέτουν τὴν ὑφὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος καὶ τὸ καθιστοῦν πανανθρώπινον.

Εἶναι κοινὴ ὁμολογία ὅτι ὅπου ἐκτείνεται ἡ ἐπίδρασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος, ἐκεῖ ζῇ καὶ ἡ Ἐλευθερία· ὅπου φωτίζει ἡ ἀκτινοβολία του, ἀνθεῖ ἡ Δημοκρατία καὶ ὁ ψυχικὸς πολιτισμός. Αὐτὸ τὸ διαπιστώνετε καθημερινῶς εἰς τὴν Μεγάλην Χώραν σας.

Εἰς τὴν στενὴν ἐπικοινωνίαν τῆς ὁμογενείας τῆς Ἀμερικῆς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα καὶ τὴν καλλιέργειάν των ἀποβλέπει καὶ ἡ «Ἑβδομάς», ἡ ὁποία ἐγκαινιάζεται σήμερον. Ἀκατάβλητος σκαπανεὺς εἰς τὸ εὐγενὲς τοῦτο ἔργον εἶναι καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν φιλόξενον νέαν Πατρίδα σας δὲν γνωρίζει οὔτε κόπους, οὔτε θυσίας προκειμένου νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν σκοπόν.

Αὐτὸς μεταδίδει καθημερινῶς εἰς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Ἀποδήμους τὸν παλμὸν τῆς Γενετείρας, τὸν παλμὸν αὐτὸν ποὺ μὲ τὴν θερμουργὸν πνοὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ζέσιν τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων γίνεται συνείδησις καθήκοντος καὶ ὑψηλοῦ φρονήματος.

Τιμὴ μεγάλη εἰς τοὺς ὀργανωτὰς τῆς «Ἑβδομάδος Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Ἑλληνικοῦ Τύπου», τοὺς ὁποίους καὶ συγχαίρω ὁλοψύχως, ὅπως καὶ κάθε ἀπόδημον ἀδελφὸν ποὺ κατανοεῖ τὸν σκοπόν της καὶ βοηθεῖ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν της.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ
Πρόεδρος Κυβερνήσεως

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, τὸ ἀνώτατον τοῦτο πνευματικὸν ἵδρυμα τῆς Ἑλλάδος, ἀναγνωρίζουσα καὶ ἐκτιμῶσα μεγάλως τὴν σπουδαιοτάτην συμβολὴν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικοῦ Τύπου καὶ τῶν ἄλλων ἐργατῶν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων εἰς τὴν διατήρησιν καὶ τόνωσιν τῶν ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν μας χαρακτηριστικῶν παρὰ τῷ ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ Δημοκρατίᾳ διαβιοῦντι ἀποδήμῳ Ἑλληνισμῷ, καὶ μετέχουσα ὁλοψύχως τοῦ δικαίως καθιερωθέντος ἐτησίου ἐπισήμου ἑορτασμοῦ πρὸς τιμὴν τῶν ἐθνικῶν τούτων πνευματικῶν ἐργατῶν, ἀπευθύνει δι' ἐμοῦ πρὸς

πάντας τούτους ἐγκράρδιον χαιρετισμὸν καὶ θερμότατα συγχαρητήρια διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ὑπ' αὐτῶν ἐθνικὸν ἔργον καὶ εὔχεται ἵνα τοῦτο συνεχισθῇ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ ζήλου καὶ εἰς τὸ μέλλον. Ἡ διατήρησις τῶν ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν παραδόσεων καὶ χαρακτηριστικῶν ἡμῶν δὲν ἀποτελεῖ μόνον ἱερὸν καθῆκον πρὸς τὴν μικρὰν μέν, ἀλλ' ἐνδοξοτάτην ἀρχικὴν Μητέρα-Πατρίδα καὶ τὴν Ἁγίαν ἡμῶν Θρησκείαν, ἀλλ' ἐξυπηρετεῖ καὶ τὴν νέαν των μεγάλην Πατρίδα, τῆς ὁποίας οἱ δημοκρατικοὶ θεσμοὶ καὶ ὁ πνευματικὸς πολιτισμὸς βάσιν ἔχουν τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἠθικὰ ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τούτου καὶ τοῦ ἀρξαμένου νέου ἔτους, ἀπευθύνω ἐπίσης καὶ πρὸς πάντας τοὺς λοιποὺς ὁμογενεῖς μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ τὰς ἀρίστας τῶν εὐχῶν ὑπὲρ ὑγείας καὶ πάσης εὐτυχίας καὶ προόδου αὐτῶν. Ἡ Μήτηρ—Πατρὶς καὶ αἱ ἰδιαίτεραι γενέτειραι αὐτῶν εἶναι βαθύτατα εὐγνώμονες, διὰ τὸ ὑπὲρ αὐτῶν θερμουργὸν ἐνδιαφέρον τῶν ἀποδήμων τέκνων των, καὶ γενικῶς διὰ τὴν πολύτιμον συνδρομήν των εἰς τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρᾳ παρ' ἡμῖν, καὶ ταῦτα ἐν ἁρμονικῷ συνδυασμῷ πρὸς τὰ καθήκοντα αὐτῶν πρὸς τὴν νέαν των μεγάλην Πατρίδα. Ἰδιαιτέρως δὲ χαίρομεν πάντες καὶ ἀγαλλόμεθα μανθάνοντες τὰς μεγάλας καὶ ἁλματικὰς προόδους τῆς Ὁμογενείας εἰς τὴν οἰκονομικήν, κοινωνικήν, πολιτικὴν καὶ πνευματικὴν ζωὴν καὶ κίνησιν ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ χώρᾳ, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας, ἥτις πρόοδος πληροῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐθνικῆς ὑπερηφανείας. Εἴθε τὸ νέον ἔτος νὰ εἶναι εὐλογημένον, νὰ προσθέσῃ νέας προόδους τῆς Ὁμογενείας καὶ νὰ φέρῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν ἑλληνικωτάτην καὶ περιπόθητον Μεγαλόνησον, τὴν μαρτυρικὴν καὶ ἡρωϊκὴν Κύπρον μας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 1957

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Η. ΠΟΥΛΙΤΣΑΣ

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Πολιτείας Μίσιγκαν

The people of Michigan are pleased and proud to join in recognizing the week beginning January 27, 1957 as the Week of Hellenic Letters and Hellenic Press.

Americans are a religious people, and as such they appreciate the great contribution made by the Hellenic people and the Hellenic language in spreading the beliefs of Christianity. And all the world knows of the teaching given us by the great philosophers of Ancient Greece and of the influence that these wise men had upon Christianity and hence upon our everyday philosophies of life.

The debt that we owe to the Hellenic world is an enormous one, and it is most desirable that Americans should set aside a special period for the recognition of the contribution made by the peoples of Ancient Greece and their cultural descendants.

With every good wish to you, sir, and to all the faithful members of the Greek Orthodox Church.

Sincerely,

G. MENNON WILLIAMS

Governor

Ὁ Δήμαρχος Νέας Ὑόρκης

OFFICE OF THE MAYOR

CITY OF NEW YORK

PROCLAMATION

WHEREAS: The Greek Orthodox Church in the United States together with the five million Americans of the Orthodox Christian faith, and in conjunction with the 250,000,000 Orthodox Christian communicans throughout the world, annually observe the feast of the Three Hierarchs — St. Basil the Great, St. Gregory the Theologian, and St. John Chrysostom — on January 30th; and

WHEREAS: The Greek Orthodox Church honors on that day the learned achievements of these great doctors of the Christian Church in the field of Greek thought, literature, theology and philosophy; and

WHEREAS: The intellectual depository of ancient Greece, the cradle of Democracy, still illuminates and stimulates Western and American thought and ideals, and provides the cultural foundation of our American Democracy and educational system,

NOW, THEREFORE, I, Robert F. Wagner, Mayor of the City of New York, do hereby proclaim the week of January 27, 1957 to February 3, 1957 as the

WEEK OF GREEK LETTERS

and invite the citizenry of New York to participate in it.

ROBERT F. WAGNER

Mayor, The City of New York

Τὰ Πανεπιστήμια

THE COMMONWEALTH OF MASSACHUSETTS

LOWELL TECHNOLOGIGAL INSTITUTE

LOWELL

January 25, 1957

My dear Archbishop Michael:

It was a great pleasure to receive your recent letter requesting us to observe the last week of January as the Week of Greek Letters. Inasmuch as this institution has a great many student and faculty members of Greek descent, we are delighted to participate in this observance.

Under the direction of our Coordinator of Special Services Earl J. Watt and our Director of Information Miss Barbara A. Browne, we have set up a cultural exhibit descriptive of the great contributions made by the Greek people and have taken other steps to advance the interests of the Week of Greek Letters.

We are delighted to undertake these programs and hope that they will contribute to the successful observance of this occasion.

Respectfully yours,

MARTIN J. LYNDON, President

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ: ΠΗΓΗ ΕΜΠΝΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κου ΜΙΧΑΗΛ

Ως ΕΘΝΟΣ καὶ ὡς Λαός, ἔχομεν παρελθὸν ἔνδοξον. Παρελθόν, τὸ ὁποῖον ἔχομεν κάθε δικαίωμα ὑπερηφανευώμεθα. Αὐτὰ τὰ πράματα μαρτυροῦν καὶ διακηρύττουν, δὲν ὑπάρχει Ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς, ὺ νὰ ἔχῃ παρελθὸν ἐνδοξότερον ὸ τὸ ἰδικόν μας. Ἂν οἱ ἄνθρωποι μερον ὀρθῶς μετροῦν καὶ ἐκτιμοῦν ς ἀποστάσεις καὶ τὰ γεωμετρικὰ ήματα, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν Ἕλνα Εὐκλείδην. Ἂν ὁμιλοῦν ὀρθῶς, ῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν πρῶτον συνκτην τῆς Γραμματικῆς, τὸν Ἕλνα Διονύσιον τὸν Θρᾷκα. Ἂν ἡ ατρικὴ ὑπάρχῃ καὶ προσέφερε καὶ οσφέρῃ τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσί της εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, τοῦτο ρείλεται εἰς τοὺς δύο θεμελιωτάς ς, τὸν Γαληνὸν καὶ τὸν Ἱπποκράν. Ἂν ὑπάρχῃ φιλοσοφικὴ σκέψις ὶ κοσμοθεωρία, τοῦτο ὀφείλεται εἰς ν θεῖον ὄντως Πλάτωνα καὶ τὸν γαν Σταγειρίτην, τὸν Ἀριστοτέην, τοὺς δύο τούτους θεμελίους λίους πάσης σχεδὸν γνώσεως καὶ πάς ἐπιστήμης. Καὶ ἂν ὑπάρχῃ ρυμὸς ἀρχιτεκτονικός, ἄξιος τοῦ ὀνόατός του, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν ειδίαν, τὸν Σκόπαν, τὸν Πραξιτέην, τὸν Ἰκτῖνον, τοὺς μεγάλους τούους καὶ ἀνυπερβλήτους Ἕλληνας, οὺ ἐδημιούργησαν τὰς Ἀκροπόλεις, οὺς Παρθενῶνας, τὰ Θησεῖα καὶ ὅους τοὺς ἀρχαίους Ναοὺς τῆς Ἑλάδος, τῶν ὁποίων τὰ ἐρείπια καὶ σήερον ἀκόμη προκαλοῦν τὸν θαυμαμὸν τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου.

Ἰδοὺ διατὶ ὁ μέγας τῆς Ἀγγλίας υρικὸς ποιητὴς Σέλλεϋ, περὶ τὰ τέη τοῦ 18ου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου ἰῶνος ἀκμάσας, ἀναφωνεῖ: «Εἴμεθα λοι Ἕλληνες! Οἱ Νόμοι μας, ἡ Φιοσοφία μας, ἡ Θρησκεία μας, αἱ Τέναι μας, ἔχουν τὰς ρίζας των εἰς οὺς Ἕλληνας». Ὁ δὲ μεγαλείτερος οιητὴς τῆς Γερμανίας, ὁ Γκαῖτε, υνήθιζε νὰ λέγῃ: «Σπουδάσατε Μοιέρον καὶ Σαικσπῆρον· ἀλλὰ πρὸ παντὸς τοὺς Ἕλληνας· πάντοτε τοὺς Ἕλληνας».

Ὅλοι μας, ἀφ' ἑτέρου, γνωρίζομεν τὰς προσπαθείας καὶ τοὺς ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπεβλήθησαν νεώτεροι διανοούμενοι, μὴ σεβόμενοι τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐν ἐπιγνώσει παραχαράττοντες τὴν Ἱστορίαν, διὰ νὰ πείσουν τὸν κόσμον, ὅτι ἡμεῖς δῆθεν, οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες, δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν πρὸς τοὺς ἀρχαίους, ὅτι πάσχομεν ἀπὸ προγονοπληξίαν ἀνίατον καὶ ἐπικίνδυνον, ὅτι, ὅτι, ὅτι . . . Δηλαδή, κατ' αὐτούς, μόνον ἡμεῖς, οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅλους τοὺς ἄλλους λαοὺς τῆς γῆς, δὲν ἔχομεν παρελθόν, ἀλλ' εὑρέθημεν ἐκ τύχης ἐπὶ τῆς ὑδρογείου σφαίρας, ἔκθετα οἰκτρά, ἀγνώστου προελεύσεως.

Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα δὲν περιωρίσθη, οὔτε ἔσβυσεν εἰς τὴν Κλασσικὴν Περίοδον. Ἐσκόρπισεν ἄπλετον τὸ φῶς του καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ ἠκτινοβόλησε καὶ παρήγαγε πολιτισμὸν πρωτότυπον καὶ ἀπαράμιλλον καὶ πολλὰς ἑκατονταετηρίδας μετὰ ταῦτα, τὸν Βυζαντινόν, ποὺ ἐφώτισε τὰ Ἔθνη τῆς Εὐρώπης, τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο τότε εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὰ ὅλην του τὴν ἰκμάδα καὶ σφριγηλότητα, καὶ ἔγινεν ἡ ἀφετηρία τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ των. «Τὸ Ἑλληνικὸν Βυζάντιον», λέγει ὁ περίφημος Βυζαντινολόγος Κάρολος Ντήλ, «εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὰς ὁρδὰς τῶν Σλαύων, τῶν Βουλγάρων, τῶν Βαράγγων, τῶν Χαζάρων καὶ τῶν Μαγυάρων, ἔκαμε τὴν σημερινὴν Σερβίαν, Κροατίαν, Βουλγαρίαν, Οὐγγαρίαν καὶ Ρωσσίαν Ἔθνη Χριστιανικά. Τὸ Ἑλληνικὸν Βυζάντιον, τὸν 4ον μ.Χ. αἰῶνα, διὰ τῶν Ἑλλήνων Ἱεραποστόλων ἐκήρυξε τὸν Χριστὸν μεταξὺ τῶν Γότθων· τὸν 5ον αἰῶνα κατήχησε τοὺς Ἀρμενίους εἰς τὴν Θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ· τὸν 6ον αἰῶνα ἔσπειρε τὸν σπόρον τοῦ Εὐαγγελίου μεταξὺ τῶν Οὔννων· καὶ ἀπὸ τοῦ 7ου αἰῶνος Κόπται, Ἀβησσυνοί, Ἄραβες καὶ Σῦροι ἀκούουν τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὴν γλῶσσαν των, χάρις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βυζάντιον».

Ἀλλ' ἂν ὁ ἀμερόληπτος ἐρευνητὴς τῆς Ἱστορίας παρακολουθήσῃ τὴν πορείαν, ποὺ διήνυσεν ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ ψυχὴ καὶ μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Βυζαντίου, δὲν θὰ διακρίνῃ ἀδιάσπαστον τὸ νῆμα, τὸ ὁποῖον συνδέει τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν Φυλήν, τὸ ἀρχαῖον καὶ σύγχρονον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα, τὴν ἀρχαίαν καὶ σύγχρονον Ἑλληνικὴν ψυχικὴν ἔκφρασιν, ἀκόμη δὲ καὶ τὴν σωματικὴν ἐμφάνισιν;

Αὐτὰ τὰ πράγματα ἠθελήσαμεν νὰ ὑπενθυμίζωμεν εἰς τοὺς Ἑλληνοαμερικανοὺς ἀδελφοὺς Χριστιανοὺς μὲ τὸν θεσμὸν τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων. Εἴμεθα οἱ εὐτυχεῖς πολῖται τῆς μεγαλειτέρας Δημοκρατίας τοῦ κόσμου· ἀλλ' ἔχομεν καὶ τὸ ἔκτακτον προνόμιον νὰ εἴμεθα πολῖται Ἀμερικανοί, Ἑλληνικῆς καταγωγῆς καὶ Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι. Προερχόμεθα καὶ καταγόμεθα ἀπὸ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Τύπου, ἐλάβομεν πολλὰ ἐνδιαφέροντα ἄρθρα σχετικὰ μὲ τὸ φλέγον θέμα τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καὶ Γραμμάτων ἐν Ἀμερικῇ. Τὰ ἄρθρα αὐτά, εἴτε διότι δὲν ἐλήφθησαν ἐγκαίρως, εἴτε λόγῳ ἐλλείψεως χώρου δὲν ἐστάθη δυνατὸν νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου. Ἐκ τούτων τὰ ἐκλεκτότερα δημοσιεύομεν εὐχαρίστως εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτήν. Θέματα τοιαῦτα οὐδέποτε παύουν νὰ εἶναι ἐπίκαιρα.

Μέρος τῆς τακτικῆς ὕλης τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» καὶ τὸ δεύτερον ἄρθρον τῆς σειρᾶς «Ἀδιάσπαστος Κληρονομία», ἀναβάλλονται διὰ τὸ ἑπόμενον φύλλον.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας Κου ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ
Σχολάρχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς

Η ΕΒΔΟΜΑΣ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, καθιερωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Μιχαήλ, φέρει καὶ ἐφέτος ἐνώπιον τῆς Ὁμογενείας τὸ θεμελιῶδες ζήτημα τῆς Γλώσσης τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ τῶν μέσων πρὸς διατήρησιν καὶ διάδοσιν αὐτῆς.

Εἰς τὴν εὐγενῆ καὶ τὰ μάλιστα μορφωτικὴν ταύτην προσπάθειαν τρεῖς παράγοντες ἔχουν τὸ προβάδισμα: ἡ Ἐκκλησία, τὸ Σχολεῖον καὶ ὁ Τύπος. Καὶ ὁ μὲν Τύπος ἀγωνίζεται παρακαλῶν καὶ ἐλέγχων ἀλλὰ καὶ ὑποδεικνύων εἰς μικροὺς καὶ μεγάλους τὰ πλεονεκτήματα τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀξιῶν τῆς γλώσσης ἡμῶν.

Τὸ Σχολεῖον ἐπίσης ὑπὸ τὸν φόρτον δυσκολιῶν ποικίλων διηνεκῶς προσκαλεῖ τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν ὁμογένειαν ἐν τῷ συνόλῳ της νὰ προσέξῃ τὴν ὕπαρξίν του, νὰ σεβασθῇ τὴν φωνήν του καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν συντήρησίν του.

Ἡ Ἐκκλησία ἐκτὸς τοῦ ἁγιαστικοῦ καὶ σωτηριώδους ἔργου, ὑπὸ τοῦ Κυρίου καθορισθέντος δι' αὐτήν, εἶναι καὶ διδασκαλεῖον τῆς παιδείας ἡμῶν. Διότι εἰς οὐδένα ἄλλο πνευματικὸν κέντρον περιφρουρεῖται τοσοῦτον περιζήλως καὶ ἀγρύπνως ἡ γλῶσσα τῶν πατέρων ἡμῶν ὅσον εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν, ὅπου ἡ Καινὴ Διαθήκη ἔχει τὸν πρῶτον καὶ τὸν τελευταῖον λόγον, ἀναγινωσκομένη καὶ ἑρμηνευομένη ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κλήρου.

Ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀγωνίζεται ὁ Τύπος διὰ νὰ συνεχίζῃ τὴν σπουδαιοτάτην αὐτοῦ ἀποστολήν; Πᾶς τις κατανοεῖ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ. Πλὴν ὅμως οἱ πολλοὶ ἵστανται ἀδιάφοροι ἐνώπιον τῶν ὑπηρεσιῶν του. Λησμονοῦν ἴσως, ὅτι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν νεοφερμένοι εἰς τὴν χώραν ταύτην, εὗρον ὄχι μόνον παρηγορίαν εἰς τὰς σελίδας τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, ἀλλὰ καὶ διαφώτισιν. Διότι διὰ τῶν ἄρθρων τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου ἠννόησαν τὴν θέσιν των εἰς τὴν ζωὴν τῆς χώρας ταύτης καὶ ἀντελήφθησαν τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντά των. Καὶ τώρα ὀλίγα δολλάρια καὶ ὀλίγαι νεομαθεῖς λέξεις προβάλλονται ὡς ἐπιχείρημα διὰ νὰ θεωρηθῇ ἄχρηστον καὶ ἀνωφελὲς τὸ μέσον ἐκεῖνο διὰ τοῦ ὁποίου ἐχειραγωγήθησαν εἰς ἡμέρας δυσκόλους.

Καὶ ἂν Ἑλληνομαθεῖς μετανάσται παρουσιάζουν τοιαύτην νοοτροπίαν καὶ κρίσιν διὰ τὴν θέσιν τοῦ Τύπου μας, πῶς θὰ ἠθέλαμεν νὰ σκεφθοῦν τὰ τέκνα καὶ τὰ ἐγγόνια των; Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς πρᾶξις ἄστοχος καὶ ἀγνώμων ἡ ἀπὸ τοῦ Τύπου ἡμῶν παρατηρουμένη ἀπομάκρυνσις. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀξίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Τύπου μας θὰ παραμείνουν ἑδραῖοι καὶ θὰ διαλαλοῦν καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ δὴ καὶ πρὸς τοὺς νεωτέρους τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσίν των πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγωνιζομένου Ἑλληνικοῦ Τύπου.

Τὰ Σχολειά μας, παρὰ τὰς ἀπέλπιδας κραυγὰς τινῶν, ζοῦν καὶ αὐξάνουν καίτοι ἀντιμετωπίζουν πολλὰ τεχνικὰ ἐμπόδια. Ἂς ἀναγνωρισθῇ ὅμως, ὅτι τὸ κέντρον τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Σχολείου εὑρίσκεται ἐκτὸς αὐτοῦ. Εὑρίσκεται μέσα εἰς τὴν οἰκογένειαν. Ἂν ἐκεῖ δὲν κατανοηθῇ ἡ σπουδαιότης τοῦ Σχολείου μας, τότε τὸ μέλλον του δὲν εἶναι πολὺ εὐρύ. Ἀλλὰ πρέπει ἐπίσης νὰ τονισθῇ, ὅτι ἐμποδίζουν τὴν οἰκογένειαν νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου δύο παράγοντες. Καὶ εἶναι οὗτοι οἱ φανατικοὶ καὶ οἱ ἀδιάφοροι. Οἱ φανατικοὶ ἐξανίστανται εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς Ἀγγλικῆς ὁμιλίας. Οἱ ἀδιάφοροι κατακρίνουν τὴν Ἑλληνικὴν ὁμιλίαν. Καὶ οἱ δύο δημιουργοῦν ἐμπόδια εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Σχολείου καὶ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ διάδοσιν τῆς γλώσσης τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ φανατισμός, ὡς γνωστόν, δημιουργεῖ ἀντίδρασιν. Καὶ ἡ ἀντίδρασις μειώνει τὸ ἐνδιαφέρον ἐκείνων ποὺ ἀγωνίζονται καὶ ἰδιαιτέρως τῶν γονέων, οἵτινες δὲν ἔμαθον ἐπαρκῶς τὴν γλῶσσαν ἐπειδὴ οἱ γονεῖς των ἐθεώρουν προσωρινὴν τὴν διαμονήν των εἰς τὴν χώραν ταύτην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον των ἐπομένως διὰ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα δὲν ἐξεδηλώθη συστηματικά. Ἡ ἀδιαφορία πάλιν ἑλκύει εὐκόλως εἰς τὰς τάξεις της ἄλλους, τῶν ὁποίων ἡ συμβολὴ δὲν θὰ ἦτο μικρὰ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας τῶν Σχολείων μας.

Ἀλλ' εἰς ὅλα τὰ ζητήματα ἡ ὁμογενειά μας βαδίζει τὴν μέσην καὶ βασιλικὴν ὁδόν. Διὰ τοῦτο μήτε τοὺς φανατικοὺς σέβεται, μήτε ἀπὸ τοὺς ἀδιαφόρους παρασύρεται. Τὰ ὑγιᾶ στοιχεῖα τῆς κοινωνίας μας ἀναγνωρίζουν καὶ ἐκτιμοῦν τὴν προσπάθειαν τῶν κοινοτικῶν ἐργατῶν, τῶν διδασκάλων, τῶν ἱερέων καὶ τῶν ἐπιτρόπων, δι' αὐτὸ καὶ τὰ Σχολεῖα μας συνεχίζουν τὸ ἱερόν των ἔργον, εἰς δὲ τὰ ἡμερήσια προστίθενται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἄλλα. Αἱ ἀποφάσεις ἄλλως τε τῆς 13ης Ἐκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως εἰς τὸ Γουάσιγκτον καὶ ἡ προσφορὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐκ τοῦ Δεκαδολλαρίου ἤρχισε νὰ ἐπιδρᾷ, ὥ-

---

Ἔθνος, ποῦ ὑπῆρξε πραγματικῶς καὶ ἀληθῶς τὸ ἅλας τῆς γῆς, τὸ φῶς τοῦ κόσμου, καὶ ἀνήκομεν εἰς Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία κρατεῖ τὸ λάβαρον τῆς ἀδόλου διδασκαλίας τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἔχομεν καθῆκον ἱερὸν καὶ ἐπιβεβλημένον, ὡς Ἕλληνες τὴν καταγωγήν, νὰ διατηρῶμεν ἄσβεστον τὸν πυρσόν, τὴν δᾶδα, τὸ φῶς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ παιδείας· καὶ ὡς Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ νὰ εἴμεθα ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ νὰ εἴμεθα Ὀρθόδοξοι πρὸ πάντων καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐν τῇ καθημερινῇ ζωῇ μας, νὰ ζῶμεν δηλονότι τὴν Ὀρθόδοξόν μας Πίστιν.

ε τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα τῶν
ινοτήτων νὰ ἀνασυγκροτῆται καὶ
μελετᾶται ἡ ἵδρυσις Ἡμερησίων
χολείων, ὡς καὶ ἡ βελτίωσις τῶν
πογευματινῶν.

Ὅσον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ Ἱ-
ορία μᾶς λέγει ὅτι διὰ μέσου τῶν
ώνων ἐστάθη ἐμπνευστὴς τῆς παι-
ίας. Ὅ,τι ἔγινε ἀπὸ μέρους τῆς
εσίας τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἡμέρας
υλείας, γίνεται καὶ σήμερον. Τὰ
λληνικὰ Γράμματα ἐφυλάχθησαν
ς τοὺς Νάρθηκας τῶν Ἐκκλησιῶν
αὶ εἰς τὰ κελία τῶν Μοναστηρίων.
Η φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας ἦτο καὶ εἶ-
αι πρόσκλησις πρὸς τὴν παιδείαν καὶ
ην μόρφωσιν. Τὸ ἴδιον ἔγινε καὶ γί-
εται συστηματικώτερον καὶ σήμερον
ς τὴν χώραν ἡμῶν ταύτην.

Θὰ ἔπρεπε ὅμως νὰ ἀναγνωρίσω-
εν ἕνα γεγονός. Καὶ εἶναι τοῦτο, ὅτι
ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας μας οὐδέ-
οτε διηύθυνε τὰ Σχολεῖα μας εἰς τὴν
ώραν ταύτην. Τὰ κατηύθυνε καὶ τὰ
βοήθει, μάλιστα. Τὰ κατηύθυνε διὰ
βλίων καὶ συστάσεων καὶ προγραμ-
άτων καὶ δημοσιεύσεως καταλόγου
ροσοντούχων Διδασκάλων, διὰ τῆς
ροστασίας τῶν Διδασκάλων, πρὸς
ους ἀποστράτους τῶν ὁποίων καὶ
αρέχει ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν οἰκονομι-
ὴν ἐνίσχυσιν. Τὸ ἴδιον συνεχίζει καὶ
ώρα συστηματικὰ διὰ τοῦ Ἀνωτάτου
Εκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ
Γραφείου Παιδείας τῆς Ἀρχιεπισκο-
ῆς. Οὐδέποτε ὅμως διηύθυνε τὰ
Σχολεῖα μας, μήτε καὶ τώρα τὰ διευ-
ύνει.

Τὰ Σχολεῖα διευθύνει ὁ Λαὸς διὰ
ῶν ἐκλεκτῶν του ἀντιπροσώπων.
Πρὸς τοῦτο νομοθετοῦν αἱ Κληρικο-
αϊκαὶ Συνελεύσεις. Ὅλων τῶν Συν-
λεύσεων αἱ ἀποφάσεις περιέχουν πολ-
ὰ τὰ σχετικὰ μὲ τὴν λειτουργίαν τῶν
Σχολείων, μὲ τοὺς μισθοὺς τῶν διδα-
κόντων καὶ μὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν διάδο-
ιν καὶ διατήρησιν τῆς γλώσσης ἡ-
ῶν. Ἀλλ' ἐὰν αἱ ἀποφάσεις δὲν λαμ-
άνονται ὑπ' ὄψιν; Οἱ Ἱερεῖς, ἔχον-
ες ὑπ' ὄψιν τὰς ἐντολὰς καὶ τὰς προ-
ροπὰς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐπιμέ-
ουν νὰ ἐφαρμοσθοῦν. Ἀλλ' ἐὰν καὶ
ὐτῶν ἡ ἐπιμονὴ δὲν καρποφορήσῃ
καὶ ὁ μισθὸς τοῦ Διδασκάλου περικο-
πῇ καὶ ἀντὶ δωδεκαμήνου γίνεται ἐν-
νεάμηνος ἢ καὶ ὀκτάμηνος; Τί θὰ
ἔπρεπε νὰ γίνῃ; Πρὸς ποῖον νὰ ἐπι-
βληθοῦν κυρώσεις;

Τὸ γεγονός εἶναι, ὅτι πάντες κά-
νουν ὅ,τι εἶναι δυνατόν, ἀλλὰ πρέπει
νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ Ἐκκλησιαστική μας
ἡγεσία δὲν διευθύνει τὰ Σχολεῖα, οὐ-
δέποτε τὰ διηύθυνε. Μόνον κατηύθυ-
νεν, ὡς καὶ σήμερον, τὸ ἐκπαιδευτι-
κὸν πρόγραμμα τῆς ὁμογενείας. Εἶ-
ναι ἀληθὲς ὅτι τὸ πρόγραμμά μας,
ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν Κληρικολαϊκῶν
Συνελεύσεων, εἶναι θαυμάσιον καὶ
παιδαγωγικῶς ὁλοκληρωμένον. Ἀλ-
λὰ πρέπει νὰ τὸ ἐφαρμόσουν αἱ Σχο-
λικαὶ Ἐπιτροπαὶ τῶν Κοινοτήτων ἐν
συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Διδασκόντων,
πρὸς τοὺς ὁποίους δέον νὰ ἀποβλέ-
ψωμεν μετὰ περισσοτέρας στοργῆς.

Οἱ αἰσιόδοξοι ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ ἡ-
γέται τῶν Κοινοτήτων μας μετὰ τοῦ
Ἱεροῦ Κλήρου θὰ ἀντιληφθοῦν τὴν
ἀξίαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὑποθηκῶν
τοῦ προγράμματος τῆς Ἀρχιεπισκο-
πῆς. Ἤδη ἔχομεν ἐνδείξεις τοιαύ-
τας. Ὁ Τύπος διηνεκῶς διεγείρει
τὸν ἐνθουσιασμόν μας καὶ οἱ διδά-
σκοντες ἐπιδίδονται μετ' αὐταπαρνή-
σεως εἰς τὸ ἱερὸν ἔργον των. Ἀλλ'
ἂς βοηθήσουν καὶ οἱ πλούσιοι ἀδελφοί
μας. Τὸ ἄρτι συσταθὲν ἐν τῇ Ἀρχι-
επισκοπῇ Ἐκπαιδευτικὸν Ταμεῖον
κατ' ἀπόφασιν τῆς Κληρικολαϊκῆς
Συνελεύσεως ἀναμένει τὴν προσφο-
ράν των, καὶ ὁ Τύπος τὴν ἐγγραφήν
των, καὶ τὸ Σχολεῖον τῆς Κοινότητος
ὅπου ζοῦν τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐνδια-
φέροντός των. Πάντες καλούμεθα
εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην. Ἐλπί-
ζομεν ὅτι τὸ Ταμεῖον τοῦτο παρὰ τῇ
Ἀρχιεπισκοπῇ θὰ αὐξηθῇ. Ἀλλ' ἂς
ἐνδιαφερθῶμεν ὅλοι, δεικνύοντες ὅτι
ἀγαπῶμεν τὴν παιδείαν μας ἔργῳ καὶ
λόγῳ.

THE MARTYRDOM OF SAINT HARALAMBOS

(Continued from page 26)

tians and idolaters alike. Many of the latter embraced the Christian faith. The Emperor Severus was in Antioch during this time and, hearing of the Saint, asked to see him. The martyr, with signs of the torture visible, was brought before the arrogant and powerful king.

He marveled at the bravery and unshakable conviction of the man who stood before him. However, his idolatrous superstitions soon roused up his anti-Christian rage. During an unsuccessful attempt at debate with the Saint he saw the strength of truth turn against him. He resumed his role of torturing tyrant.

Princess Galene, who was present at the Saint's audience, was impressed by the Christian's courage and believed the truth in his words. She wanted to prevent her father from committing a shameful act and tried in vain to enlighten him. His hardened soul seethed wrathfully and he spoke bitterly against her.

With ferocity in his heart, the king ordered the martyr beheaded. The executioner was ready to carry out the command; but God, who stood beside the sufferer during his ordeal, received Saint Haralambos in his bosom before the murderous sword touched him.

Princess Galene rendered the last religious rites to the remains of the martyr. She shed warm tears for the unbearable tortures he endured, anointed his body with costly perfumes and aromas, and had him buried.

The holy skull of the martyr is found today in Meteora of Kalambaka, in Thessalia. It is preserved at the holy monastery honored in the name of the first martyr, archdeacon Stephen.

KRISTINE KARANTONIS

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

ΜΕΣΟΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὑπὸ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΡΕΞΙΝΗ
Ὑφηγητοῦ Ἀνθρωπιστικῶν Σπουδῶν
Brandeis University

ΕΙΣ τὰ διάφορα Ἀμερικανικὰ καὶ ξένα πανεπιστήμια διδάσκονται ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ λογοτεχνία, ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ ἱστορία καὶ τέχνη, ἡ ἀρχαιολογία καὶ φιλοσοφία, πολὺ ἱκανοποιητικά. Φυσικὸ ὅμως εἶναι ἡ διδασκαλία τῶν ἀνωτέρω κλάδων τῶν ἀνθρωπιστικῶν Σπουδῶν νὰ γίνεται ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἑρμηνειῶν, ποὺ ὁ Δυτικὸς ἄνθρωπος δίδει εἰς αὐτούς. Πολλοὶ ξένοι καθηγηταὶ μεταχειριζόμενοι τὴν ἱστορικὴν ἢ κοινωνιολογικὴν ἢ ἀνθρωπολογικὴν ἀνάλυσιν κατὰ τὴν διδασκαλίαν των, ἀπομονώνουν τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας καὶ τὸν πολιτισμόν των ἀπὸ τὴν ζῶσαν ἱστορικὴν παράδοσιν καὶ παρουσιάζουν τοὺς Ἕλληνας ὡς μνημεῖον μιᾶς πάρα πολὺ ἀπομακρυσμένης ἐποχῆς ἢ ὡς δείγματα κοινωνιολογικοῦ ἢ ἀνθρωπολογικοῦ ἐργαστηρίου. Εὐτυχῶς ἀρκετοὶ καθηγηταὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Λογοτεχνίας, τέχνης καὶ ἱστορίας, ἐξαίρουν τὴν τεραστίαν συμβολὴν τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ εἰς τὴν θεμελίωσιν καὶ δημιουργίαν τοῦ Πολιτισμοῦ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Διὰ τοὺς καθηγητὰς αὐτοὺς ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς ἔχει οἰκουμενικὴν ἀξίαν καὶ ἀποτελεῖ μίαν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων γενεσιουργῶν δυνάμεων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ γενικῶς καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἰδιαιτέρως.

Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν νομίζω, ὅτι ὑπάρχει Πανεπισήμιον εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὅπου νὰ ἑρμηνεύεται ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς καὶ νὰ διδάσκεται ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς πλευρᾶς. Δεδομένου ὅτι οἱ διδάσκοντες δὲν εἶναι Ἕλληνες, εἶναι φυσικὸν βασικὰ στοιχεῖα τοῦ Πολιτισμοῦ αὐτοῦ νὰ παραβλέπωνται ἢ νὰ μὴ ἑρμηνεύωνται ὀρθά. Ἕνα στοιχεῖον π. χ. ποὺ δὲν ἔχουν προσέξει οἱ Δυτικοὶ καθηγηταὶ εἶναι, ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς δὲν ἀπέθανον τὸ 323 π. Χ. μὲ τὸν θάνατον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Μοῦ φαίνεται ὅτι εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος τελειώνει μὲ τὸν θάνατον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Ἡμεῖς ὅμως γνωρίζομεν, ὅτι ὑπάρχει ἀδιάσπαστος ἱ σ τ ο ρ ι κ ὴ συνέχεια τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς μέχρι σήμερον καὶ ὅτι ἡ συνέχεια αὐτὴ ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἑλληνικὴν λογοτεχνίαν καὶ ἱστορίαν.

Πῶς λοιπὸν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διδάξωμεν καὶ νὰ διαδώσωμεν εἰς τὴν χώραν αὐτὴν τὸν πολιτισμὸν τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Ἑλληνικῆς σκοπιᾶς; Κάτι νομίζω, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ κάμωμεν ἡμεῖς οἱ Ἑλληνοαμερικανοὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Ἂς μὴ λησμονῶμεν, ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπάρχουν πολλὰ Ἱδρύματα μεταξὺ τῶν διαφόρων Ἐθνικῶν ὁμάδων, τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν ἐπιτυχῶς καὶ μὲ ὑψηλὸν Ἀκαδημαϊκὸν ἐπίπεδον. Σκοπόν των ἔχουν νὰ καλλιεργήσουν καὶ νὰ διαδώσουν τὰς πολιτιστικὰς παραδόσεις τῶν ὁμάδων αὐτῶν. Δὲν ὁμιλῶ περὶ εἰδικῶν Σχολῶν. Ὁμιλῶ περὶ Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτηρίων διὰ λαϊκούς. Περὶ Πανεπιστημίων. Καὶ ἐρωτῶ: Δὲν εἶναι δυνατὸν καὶ ἡμεῖς νὰ ἔχωμεν ἓν Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον ἐν Ἀμερικῇ;

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διδάσκω εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Brandeis, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ Waltham τῆς Μασσαχουσέττης. Ὅπως εἶναι γνωστόν, τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν Πανεπιστήμιον τῶν Ἑβραίων τῆς Ἀμερικῆς. Ἔλαβε τὸ ὄνομα πρὸς τιμὴν τοῦ L. O. Brandeis, ὁ ὁποῖος ὑπηρέτησεν τὴν Ἀμερικὴν ὡς δικαστὴς τοῦ Supreme Court. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων του (Ὀκτώβριος 1948), οἱ ἱδρυταί του ἔταξαν τοὺς ἑξῆς σκοπούς: 1) Ὅτι τὸ κατ' ἐξοχὴν τοῦτο Πανεπιστήμιον τῶν Ἑβραίων τῆς Ἀμερικῆς θὰ εἶναι ἀνώτατον Ἀκαδημαϊκὸν Ἵδρυμα, ὑψηλοῦ ἐπιπέδου, ὅπου ἡ μάθησις, αἱ ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι καὶ διδασκαλίαι θὰ ἔχουν ὡς σκοπόν των τὴν ἀλήθειαν. "Truth unto its innermost parts." 2) Τὸ Πανεπισήμιον τοῦτο θὰ εἶναι ναὸς τοῦ Πνεύματος καὶ θὰ ἐπιδιώκῃ τὰ ἰδεώδη τῆς ὡραιότητος, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀληθείας. 3) Θὰ παρέχῃ εὐκαιρίας μορφώσεως εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους ἀνεξαρτήτως θρησκείας καὶ Ἐθνικότητος.

Τὸ Ἵδρυμα τοῦτο εἰς διάστημα μόνον ὀκτὼ ἐτῶν ἔχει ἀποκτήσει ἐθνικήν, διὰ νὰ μὴ εἴπω διεθνῆ φήμην. Εὑρίσκεται εἰς χῶρον διακοσίων ἀκρῶν, ἔχει ὡραιότατα κτίρια, πλέον ἀπὸ χιλίους μαθητὰς καὶ πλέον τῶν 150 Καθηγητῶν, πολλοὶ τῶν ὁποίων εἶναι διεθνοῦς φήμης.

Τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο ἐγέννησε καὶ ηὔξησε ὁ πόθος τῶν Ἑβραίων τῆς Ἀμερικῆς νὰ διατηρήσουν καὶ νὰ διαδώσουν τὸν Ἑβραϊκὸν Πολιτισμὸν καὶ τὰς Ἑβραϊκὰς ἀξίας. Ὁ πόθος αὐτὸς δὲν ἐξηντλήθη σὲ λόγια ἀλλὰ σὲ ἔργα, ποὺ ἐστηρίχθησαν στὴν ἀγάπη, τὴν ὁμόνοια καὶ τὸ προκαθωρισμένο σχέδιο.

Οἱ Ἑβραῖοι δέχονται, ὅτι εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι εἶναι θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ διατηρηθῇ καὶ διαδοθῇ ἡ Ἑβραϊκὴ των παράδοσις καὶ τὰ ἰδανικά των εἰς τὴν Ἀμερικήν. Διὰ τοῦτο ἤνοιξαν

Ancient Greek In American Colleges: A Challenge

By HARRY L. LEVY
Professor of Classics
Hunter College

MANY are the challenges which this periodical and the Archocese which it represents have put bere the Greek Orthodox Youth of merica: to do its share in supporting d strengthening the Greek Orthodox hurch, to aid in fostering the knowlge of Hellenic language, culture, and stoms in the Greek homes of this untry, to help toward establishing nong the non-Greek population of e United States a sympathetic, underanding attitude toward the Greek Orodox Faith. These are important and imulating challenges, and it may em presumptuous on the part of a on-Greek to attempt to add to them. None the less, I shall make use of e kind hospitality offered me by ese columns to do that very thing: to old one more challenge before the oung Greek adults who, in considerble numbers, attend our American colges and universities. It is a challenge hich involves enriching immeasurably ese students' own intellectual and arstic lives in a manner particularly ppropriate to those of Greek descent; is the challenge to support and help preserve what is not only a great bulwark of Greek-American friendship and mutual esteem, but an important and threatened part of American culture as well: the study of the ancient Greek classics in the original tongue at our American institutions of higher learning.

In scores, perhaps in hundreds of colleges in the United States, the immortal works of ancient Hellenic literary genius are read in the original Greek: the epics of Homer, the dialogues of Plato, the histories of Herodotus and Thucydides, the tragedies of Aeschylus, Sophocles, and Euripides, the comedies of Aristophanes, the lyrics of Sappho and Alcaeus: these and others are the subjects of a study which is at once enthusiastic and diligent.

Let us first consider the inestimable service which the Greek student can perform for himself by devoting part of his college study to the language and literature of his great ancestors. The mighty authors of Greek antiquity, the teachers of the Western world, have a vital message for every thinking human being in the world today; but surely they have a special message for the young man or woman of Greek descent. Professor Cedric H. Whitman of Harvard University, in a lecture published by the Greek Education Bureau, has stressed the continuity of the Greek language during the thousands of years which separate us from Homer — not only of the language, but of the literature, of the culture, of many aspects of life and thought which have survived the millenia to make the term Hellene an ageless unity. My own experience of a year in Greece, coming after three decades of loving study of the Greek language and literature, would have convinced me again, had I needed convincing, of the truth of Professor Whitman's thesis. If this continuity has impelled many a non-Greek scholar in the field of ancient Greek to make a deep study of the modern Greek language, literature, and culture, how much more should the same continuity impel the young man or woman of Greek family here in the United States to reach backward into the past for a full appreciation of his cultural inheritance! Surely to a largely bi-lingual group like the Greeks in America, there is no need to demonstrate what a world of meaning and of feeling is lost in translation, and how important it is to study a great work of thought and of art in the very language, and in the very form of the language, in which the artist first penned it. Here, then, is the literary treasure of Greek antiquity, written in the familiar Greek type, but composed in an ancient form of the Hellenic tongue, and needing the diligence and application of the student to interpret, understand, and appreciate it. Surely this is in itself a worthy challenge to those who are justly proud of the name of Hellene!

But there is a wider challenge than

ὰς πύλας τοῦ Πανεπιστημίου των ἰς ὅλους τοὺς Ἀμερικανοὺς καὶ κτισαν εἰς αὐτὸ τρία παρεκκλήια διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν φοιτητῶν: Ἕνα Καθολικόν, ἕνα Προτεσταντικὸν καὶ ἕνα Ἑβραϊκόν. Διδάσκουν δὲ εἰς τὸ Brandeis τὸν Ἑβραϊκὸν Πολιτισμὸν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν του μέχρι σήμερον: Ἑβραϊκὴ Ἀρχαιολογία, Ἱστορία, λογοτεχνία, θρησκεία, καλὰς τέχνας, Μουσική, Νομικά. Δι' ὅλων αὐτῶν ἡ Ἑβραϊκὴ Πολιτιστικὴ ἰδέα καλλιεργεῖται καὶ μεταδίδει τοὺς καρποὺς της ὄχι μόνον εἰς τοὺς Ἑβραιόπαιδας ἀλλὰ εἰς ὅλην τὴν χώραν.

Τὸ παράδειγμα τῶν Ἑβραίων εἶναι μπροστά μας. Δὲν ἐδίστασαν νὰ προχωρήσουν αὐτοί. Δὲν εἶπαν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ δημιουργήσουν ἕνα τόσο μεγάλο Ἵδρυμα. Εἰργάσθησαν, ἐκουράσθησαν, ἐθυσίασαν χρόνον καὶ χρήματα. Καὶ τέλος ἐπέτυχαν. Ἵδρυσαν ἕνα ὡραιότατον Ἵδρυμα διὰ τὴν διατήρησιν καὶ διάδοσιν τῶν πολιτιστικῶν των ἰδεωδῶν. Διατὶ ἡμεῖς δὲν μποροῦμε νὰ κάνωμε τὸ ἴδιον; Ἢ μήπως ὑπηρετοῦμεν κατωτέρας ἀξίας καὶ ἰδεώδη ἢ αἱ δυνατότητές μας εἶναι τόσον πολὺ κατώτεραι τῶν Ἑβραίων;

this. The study of the ancient Greek authors in the original has been a traditional part of the American college course, particularly here in the East. However, in an age devoted ever more to scientific and social studies at the expense of literature and the arts, our ancient Greek classes find it increasingly difficult to hold their ground. It is not that our students of ancient Greek lack interest in their subjects: they are usually among the most devoted on any campus; it is rather a question of numbers. Hard-pressed by budgetary limitations, the college administrator has often to count the numbers of students rather than the depth of their interest, or the cultural value of the subject taught.

It is precisely here that our college and university students of Greek family can be of most help. Half a dozen of them enrolling in a beginning course in ancient Greek (if they have not already started the study in a Church-sponsored school), two or three of them registering for a more advanced course, can often mean the difference between the retention and the dropping of the class. Each class thus retained is of great value in aiding the devoted teachers of Greek — a goodly number of them distinguished American professors of Greek descent — in maintaining their subject in the curriculum.

There is an obstacle in the way of one who speaks modern Greek or hears it spoken in the home, and who wishes to study ancient Greek in an American college. It is by no means an insuperable obstacle — I have known dozens of students at Hunter College who have overcome it without too great difficulty — but it must be faced fairly and frankly. This obstacle arises from the fact that in the colleges and universities of the United States, as in the universities of all Europe outside of Greece itself, the ancient Greek tongue is taught in the reconstructed or Erasmian pronunciation, which reflects scholarly findings as to the phonetic value of each letter of the Greek alphabet as it was pronounced in the fifth and fourth centuries before Christ. Thus the student of Greek family will find almost all the Greek diphthongs and many of the consonants and vowels pronounced by his American professor in a way as strange to him as the Greek script is to the non-Greek sitting beside him. As a teacher of ancient Greek at Hunter College, I have always been aware of this difficulty. Just how acute the difficulty can be, at least in the early stages of learning, I never fully realized until my return to New York City last Fall after a year spent in talking Greek in Greece itself. It was quite a strain, especially at first, to make my tongue behave according to the rules of the reconstructed pronunciation instead of in the manner which had become so pleasantly familiar. I freely confess that I sometimes slipped into the modern mode of speech, and it was usually the sympathetic smiles of my three or four students of Greek descent which brought me back into line. But, as I have pointed out, this difficulty can be overcome at the sacrifice of some diligence and effort. Now every Greek who has learned φεγγαράκι μου λαμπρό at his mother's knee, and who is familiar with the noble story behind the little poem, knows that it is characteristically Greek to be willing to make sacrifices—much greater sacrifices, indeed, than those involved in learning a somewhat different pronunciation — if only Greek culture can be preserved. It must be added, too, that the learning of this different pronunciation will have its decided advantages when it comes to writing modern Greek: the phonetic character of the reconstructed pronunciation is a powerful aid toward the correct spelling of Greek pronounced in the modern manner.

With this none too serious obstacle out of the way, our Hellenic student of Greek will begin to reap the full rewards of his heritage. Whatever knowledge he has of modern Greek, both secular and ecclesiastical, will come to his aid as he works over the pages of Plato and Homer. He will be thrilled, as he occupies himself with their grand thoughts, to discover in the words in which these thoughts are expressed many elements which for him have a homelike familiarity. He will see, ever more clearly as time goes on, the linguistic traits which bind Homeric, classical, Byzantine, and modern Greek together into a continuous whole. I have never known a student who studied ancient Greek and ever came to regret it; least of all could this ever happen to a student of Greek birth.

This, then, is the challenge; I fervently hope that it will be taken up by many a Hellene in our American colleges, who, in coming to know, to admire, and to revere the literary heritage of Greece, will also be helping to forge ever more strongly the chain of friendship which has united America and Hellas since the days of Koraïs and Jefferson.

SUBSCRIPTION BLANK

THE ORTHODOX OBSERVER
St. Basil's Academy — Garrison, N. Y.

Please enter / renew my subscription to *The Orthodox Observer.*

☐ 1 year $4.00 ☐ 2 years $7.00

☐ check or money order enclosed (foreign postage $0.50 per year extra)

Name .....

Address .....

City ..... *Zone* ..... *State* .....

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμ-των καὶ τοῦ Τύπου ἐσημείωσεν ἐφέτος, κατὰ κοινὴν λογίαν, σημαντικὴν ἐπιτυχίαν. Ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς με-χον τοῦ ἑορτασμοῦ αὐτοῦ ἐν πλήρει συνειδήσει, ὅτι ηρετοῦν ἀμέσως καὶ θετικώτατα ὅλα ὅσα εἶναι δι' υς μας ἱερὰ καὶ προσφιλῆ. Πάντως, ὅ,τι εἶναι ἄξιον αιτέρας ἐξάρσεως, εἶναι ἡ ἐνεργὸς καὶ ὅλως ἐπιτυχὴς μμετοχὴ τῶν νέων μας εἰς τὸν ἑορτασμὸν αὐτόν. Διὰ συμμετοχῆς των αὐτῆς οἱ νέοι μας ἀπέδειξαν ἅπαξ ὅτι ἐμπνέονται βαθύτατα ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν περιεχόμε-τῆς πατρικῆς κληρονομίας, ἀλλὰ καὶ ὅτι προετοιμά-ται ἄριστα διὰ νὰ ἀναλάβουν ρόλον πλέον ὑπεύθυνον πλέον ἐνεργὸν εἰς τὴν διαχείρησιν τῶν θεσμῶν, οἵτι-ἐκφράζουν καὶ οἵτινες ὑπηρετοῦν συγχρόνως τὰ ἰδα-ὰ τῆς ὁμογενείας.

Ἕτερον ἐπίσης χαρακτηριστικὸν τοῦ ἑορτασμοῦ ὑ-ρξεν ἡ συμμετοχὴ εἰς τοῦτον πολλῶν Πολιτειακῶν καὶ πικῶν Ἀρχῶν, πρωτίστως δὲ τῶν Κολλεγίων καὶ τῶν νεπιστημίων τῆς Χώρας. Πάντες οὗτοι οἱ παράγον-, διά τῶν εἰδικῶν μηνυμάτων των καὶ διὰ τῶν προ-αμματισμένων ἐν πολλοῖς ἐκδηλώσεών των, ἦλθον νὰ άρουν τὸ ἐνθαρρυντικὸν ὅσον καὶ κολακευτικὸν δι' ὅ-υς μας γεγονός, ὅτι αἱ πνευματικαὶ καὶ πολιτιστικαὶ δηλώσεις καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὁμογενείας ἐν συνόλῳ της γίνονται ἐκδήλως αἰσθηταὶ εἰς τὸ εὐ-τερον περιβάλλον μας.

Ἀλλὰ πάντα ταῦτα, ἐνῷ ἀποδεικνύουν πόσον ὀρθὴ ναι ἡ πορεία τῆς ὁμογενείας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς προ-ου καὶ τῆς ἐπιβολῆς, ἔρχονται ἐν ταυτῷ νὰ τονίσουν ν ἀνάγκην, ὅπως ἐντείνωμεν τὰς προσπαθείας καὶ ὅ-ος ὑποβληθῶμεν εἰς περαιτέρω θυσίας διά τὴν ἐνίσχυ-ν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Παιδείας, τοῦ Τύπου καὶ γενι-ος ὅλων τῶν θεσμῶν μας.

Ι ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της νὰ ἐκ-λώσῃ ἐμπράκτως τὴν βαθεῖάν της ἐκτίμησιν πρὸς τὴν ερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν διὰ τὴν πρωτοβουλίαν ἣν ἔσχε νὰ ργανώσῃ τὴν Ἑβδομάδα τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων αὶ τοῦ Τύπου, ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διευθύνσεως ης Παιδείας σειρὰν Ἑλληνικῶν ἐκδόσεων, ὡς καὶ ἄλλα ολύτιμα ἐποπτικὰ μέσα διὰ τὰ ἀνώτερα Ἱδρύματα καὶ ὰ τὰ Ἡμερήσια Σχολεῖα. Πρὸς τούτοις, τῇ εἰσηγήσει ῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀπενεμείη-σαν Ἑλληνικὰ παράσημα εἰς ἐννέα ἐκπαιδευτικούς, ευκανθέντας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας. μφότεραι αὗται αἱ εὐγενεῖς, ἀλλὰ καὶ τόσον χαρακτη-στικαὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Γενετείρας μας χειρο-μίαι, ἐξετιμήθησαν βαθύτατα ὑπὸ πάντων.

Αἱ ἐκδόσεις μάλιστα ἐξετέθησαν, ὡς γνωστόν, εἰς ην Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν κατὰ τὴν τιμητικὴν ὑπὲρ τοῦ ύπου δεξίωσιν, πάντες δὲ ὅσοι εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ τισκεφθοῦν τὴν ἔκθεσιν αὐτήν, ἐξεφράσθησαν μὲ εἰλι-κρινῆ θαυμασμὸν διὰ τὰς θαυμασίας ἐπιδόσεις ἐν Ἑλλάδι τόσον εἰς τὸν πνευματικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸν καθαρῶς τεχνικὸν τομέα. Θὰ ἦτο ὄντως εὐχῆς ἔργον, ἂν ἀνάλογοι ἐκδόσεις ἐκόσμουν κάθε ἰδιωτικὴν καὶ κάθε Κοινοτικὴν βιβλιοθήκην, δεδομένου ὅτι δι' αὐτῶν αἰσθητοποιεῖται πληρέστερον ἡ εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ

Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, εἰς τὰ ὁποῖα στηρίζουν ὅλας των τὰς ἐλπίδας πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὴν δικαιοσύνην, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν εἰρήνην λαοί, θὰ ἐπιληφθοῦν τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐπιλύσεως τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος. Οἱ Ἕλληνες καὶ μαζί των ὅλοι ὅσοι εἰλικρινῶς πιστεύουν καὶ ἐμπράκτως ἐφαρμόζουν τὰς ἀρχὰς τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ θέλουν νὰ ἐλπίζουν, ὅτι οὐδεὶς πλέον στενὸς πολιτικὸς ὑπολογισμὸς θὰ ὑπερισχύσῃ τοῦ δικαίου καὶ ὅτι τελικῶς θὰ ἀναγνωρισθῇ εἰς τὴν Κύπρον τὸ θεμελιῶδες δικαίωμα νὰ ρυθμίσῃ τὰ τοῦ οἴκου της καὶ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ μέλλοντός της. Εἶναι ἀληθές, ὅτι οἱ ἀντιδρῶντες παράγοντες εἶναι τόσον πολλοὶ καὶ τόσον ἰσχυροί, ὅσον εἶναι ἀσυνεπεῖς καὶ ἄδικοι. Παρὰ τοῦτο, ἡ δύναμις τοῦ ἠθικοῦ καί, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, τοῦ συμφέροντος ὅλων τῶν ἐλευθέρων λαῶν θὰ ἐπικρατήσῃ αὐτὴν τὴν φοράν, διὰ νὰ δικαιωθῇ ἐπιτέλους ὁ ἀγὼν ὁ ἱερὸς ἑνὸς λαοῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥ

Εἶναι ἀξία προσοχῆς καὶ ἐξάρσεως ἡ εὐγενὴς πρωτοβουλία τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου τῆς Α΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, ὅπως ἱδρύσῃ τὸ «Σπίτι τοῦ Ἕλληνος Πρωτοπόρου». Εὐχόμεθα ὁλοψύχως, ὅπως ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ ἀχθῇ συντόμως εἰς αἴσιον πέρας.

Πολλοί, πάρα πολλοὶ εἶναι ἀσφαλῶς οἱ πρωτοπόροι ἐκεῖνοι μετανάσται, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ ἐπὶ ἔτη μακρὰ ἔδωσαν τὴν μάχην ἐναντίον τῶν δυσκολιῶν τῆς ζωῆς εἰς τὸ νέον περιβάλλον καὶ ἀφοῦ ἐπετέλεσαν τὸ καθῆκόν των ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Κοινότητος, τῶν Ὀργανώσεων καὶ γενικῶς ἔναντι ὅλων τῶν θεσμῶν μας ἐνταῦθα, ἔχουν σήμερον τὴν ἀνάγκην νὰ διέλθουν τὰ ὑπόλοιπα ἔτη τοῦ βίου των ἐντὸς ἑνὸς καθαρῶς Ἑλληνορθοδόξου περιβάλλοντος. Τὴν ἀνάγκην ἀκριβῶς αὐτὴν σκοπεῖ νὰ καλύψῃ τὸ «Σπίτι τοῦ Ἕλληνος Πρωτοπόρου». Ὀλίγαι ἐπιδιώξεις εἶναι εὐγενέστεραι καὶ πλέον Χριστιανικαὶ τῆς ἐπιδιώξεως αὐτῆς.

Προφανῶς ὅμως διὰ νὰ φθάσωμεν ἀπὸ τὰ σχέδια εἰς τὴν πρᾶξιν, εἶναι ἀνάγκη, ὅπως ὅλοι οἱ δυνάμενοι σπεύσουν νὰ ἐνισχύσουν τὸ ὡραῖον, ὅσον καὶ Χριστιανικὸν τοῦτο ἔργον τῶν εὐλαβεστάτων ἱερέων μας. Βοηθοῦντες εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ «Σπιτιοῦ» αὐτοῦ, βοηθοῦμεν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ὁμογένειαν νὰ ἐκπληρώσουν ἕνα χρέος σαφὲς καὶ ἐπιβεβλημένον ἔναντι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔθεσαν τὰ θεμέλια καὶ ἐδημιούργησαν τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις διά τὴν σημερινήν μας πρόοδον καὶ τὰς ὑψηλὰς ἐπιδόσεις μας.

Meaning and Purpose of Theological Education

By The Rt. Rev. ATHENAGORAS KOKKINAKIS
Brookline, Mass.

IT IS with profound and reverend thankfulness to Almighty God that we gather here today to observe the Service of Investiture and Matriculation, an event that is academically and theologically significant in the calendar of the Holy Cross Orthodox Theological School. This is a solemn occasion for the administration, the Faculty, the Student Body, and the loyal friends of the School: for it marks the acceptance of a sacred responsibility on the part of those who are matriculating, and who are now undertaking the devoted duty of a ready and unhesitating willingness to labor for the greater glory of God and the enlightenment of man.

It is the aim of our School — and we try to underscore this in our curriculum and policies — to harmoniously combine the theological and intellectual elements that favorably contribute to the proper processes of Christian learning, thinking and behavior. We feel that these young men, who will in the future preach the Word of God, must in the first place have the soundness of faith that does not waiver in the face of the sharp and often relentless attacks of naturalism, rationalism, empiricism, skepticism, and pragmatism — the sordid philosophies of the individual anarchy and universal confusion. And in the second place, we believe that the academic preparation of our young men must be of that disciplined nature that contributes to clear judgment and broad-mindedness, which are made possible, of course, only through the patient labors of intellectual study and Christian meditation.

In the tranquil, the orderly, and contemplative design of their pursuits and studies, the students and faculty here seek a mutual fulfillment that identifies itself with three basic things, which are unfortunately and sadly missing from the educational philosophy of our day and age, as well as from the business of everyday living: These are the divine virtues that emanate from Wisdom, Piety, and Divine Revelation. An old sage once said that "It is the quiet and still mind that is wise and prudent." And it is exactly this that we at the Theological School are striving to achieve; for history, in its ebb and flow, both in its bright and dark periods, shows us that Wisdom and Prudence are the intellectual and spiritual attributes that often produce faith, where there is doubt; love, where there is hate and egoism; and charity, where there is selfishness and one-sided ambition.

The sophistic search for knowledge, for the sake of knowledge, is not the concern or goal of the Theological School. Knowledge is not the supreme felicity of man; rather, we believe our highest task is the purgation of the mind from all sorts of vices, the awakening in one of the impulse towards the inward discipline which is the condition of spiritual vision and illumination, accompanied finally by the sense that the will of the ordinary self must be extinguished, so that the divine will might be in all. Thus, it is that true holiness is the only safe entrance into divine knowledge.

As Christian Orthodox we believe that piety is the key to knowledge and that keeness of insight proceeds from purity of life. As future Preachers of the Word of God, these young men seek for all the beauty of the divine life with its obedience to God. It is above all the divine virtues that they now embrace: Humility, which is the greatest price of holiness and the renunciation of the idea that man is self-sufficient and equal to God; charity, which looks to God, but never ceases working for man; purity which is the perfect moderation of all appetites and steadfast affection for the perfect ideal of celestial beauty set up by Christ in our hearts.

Orthodoxy has long influenced the thought and lives of man in Christendom. Today's Matriculation Service further emphasizes the fact that Orthodoxy continues to exert an important and indispensable influence in American life, as well. Students who have prepared themselves scholastically and theologically at this School presently occupy important spiritual positions in American communities. Their message, the message of the Theological School, is "Love of God" and the "Goodness of God in everything that lives."

The materialism, the pseudo-sophistication, the reliance on science as a savior, and the decadence of our times in no way deter the efforts of the Preachers of the Orthodox Church, who with growing conviction feel that no man is truly wise and prudent unless he has attained eminence in Christian graces, and has passed from virtue to goodness, from fearful hopes to Christian tranquillity. To this divine task those who are today matriculating now address themselves — for this has been the ordained task of the Christian Orthodox Church through the ages, and is still the major task of the Holy Cross Orthodox Theological School in its preparation of Orthodox Preachers of the Word of God.

---

* Address delivered by His Grace, Bishop Athenagoras, Dean of the Greek Archdiocese Holy Cross Orthodox Theological School, during Matriculation Services, October 21, 1956, Brookline, Mass.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς συνῆλθον εἰς συνεδρίασιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 13ης Κληρικολαϊκῆς καὶ ἐξέδωκαν ψήφισμα, τὸ ὁποῖον δημοσιεύομεν κατωτέρω, διότι εἰς αὐτὸ ἐκφράζονται αἱ ἀρχαὶ μιᾶς ὑγιοῦς ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως, τὴν ὁποίαν ἐμόρφωσεν εἰς τοὺς ἐκ τῆς νέας Ἑλληνοαμερικανικῆς γενεᾶς ἡγέτας αὐτῆς ἡ μήτηρ των Σχολή.

Ἡμεῖς οἱ 172 ἀπόφοιτοι, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, οἱ ἀποτελοῦντες τὸν λογον τῶν Ἀποφοίτων τῆς Μη- ς Σχολῆς, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ λογική μας Σχολή, ἡ ὑπὸ τοῦ με- επηβούλου τότε Ἀρχιεπισκόπου ερικῆς καὶ νῦν Οἰκουμενικοῦ Πα- άρχου Ἀθηναγόρα Α' ἱδρυθεῖσα ὰ τὸ ἔτος 1937, ἤδη εἰσέρχεται εἰς εἰκοστὸν ἔτος τῆς καρποφόρου λει- ργίας της ὑπὸ τὴν σοφὴν πνευμα- ὴν ἡγεσίαν τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐ- κόπου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρα, θε- οῦμεν ὕψιστον καθῆκον ὅπως δια- ρύξωμεν κατὰ τὸν πλέον ἔντονον ὁπον ἀπὸ τῆς ἐπισήμου ταύτης ἔ- ας, πρὸς ἅπαντα τὰ Μέλη τοῦ Ἐκ- σιαστικοῦ τούτου Συνεδρίου, καὶ ὑμῶν πρὸς ἅπασαν τὴν Ὁμογένει- τῆς Χώρας καὶ Ἠπείρου ταύτης, καὶ πρὸς τὸν ἁπανταχοῦ Ἑλληνι- όν, ὅτι:

Εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ τηρήσω- πιστῶς καὶ ἀμετακλήτως τὴν Πί- ν, τὰς Παραδόσεις καὶ τοὺς Ἱε- ὺς Κανόνας τῆς Ἁγιωτάτης Μη- ὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας ὡς καὶ τὸ Κα- στατικὸν καὶ πάσας τὰς ἀποφάσεις ν Ἐκκλησιαστικῶν Συνελεύσεων ς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ζασσόμεθα ἀνεπιφυλάκτως καὶ μετ' λαβοῦς ὑπερηφανείας παρὰ τὸ πλευ- ν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκό- υ ἡμῶν, τοῦ Ποιμενάρχου καὶ τῆς ρᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, εἰς τὴν Ἱερὰν αυροφορίαν πρὸς διατήρησιν καὶ ιώνισιν τῆς Μητρικῆς μας Ἑλλη- ῆς Γλώσσης καὶ τὴν πραγματοποί- ιν καὶ ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἐμπνευσμέ- υ ἐπιστημονικοῦ ὑπομνήματος τῆς τιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν.

Δεδομένου, ὅτι οἱ πλεῖστοι ἐξ ἡμῶν ν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς ἐγεννήθη- ν ἐνταῦθα ἐκ γονέων μεταναστῶν ὶ ἐγαλουχήθημεν ἐν τοῖς νάμασι τῆς ίστεως ὑπὸ πρωτοπόρων Ἱερέων ὶ διδασκάλων, οἵτινες εἶναι οἱ ἠθι- ὶ μοχλοὶ τῆς μεγάλης Ὀρθοδόξου λληνικῆς ἐποποιΐας τῆς πρώτης πεν- κονταετίας ἐν Ἀμερικῇ, ἐκφράζο- ν ὅθεν πρὸς αὐτοὺς τὴν ὁλόθερμον ῶν εὐγνωμοσύνην διὰ τοὺς ἀγῶ- ς, τοὺς ἱδρῶτας καὶ τὰς ὑπεραν- ώπους θυσίας τὰς ὁποίας κατέβα- ν διὰ νὰ ἱδρύσουν, θεμελιώσουν ὶ ἀναπτύξουν τὸν ἀνεκτίμητον θη- υρὸν τὸν ὁποῖον ἡμεῖς εὕρομεν ἕ- μον καὶ σήμερον κληρονομοῦμεν. ποσχόμεθα δὲ ἐν βάρει τῆς Ἱερατι- ς ἡμῶν συνειδήσεως, ὅτι θὰ μείνω- μεν ἀκοίμητοι φρουροὶ τῆς ἱερᾶς ταύ- της παρακαταθήκης καὶ μιμηταὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ παραδείγματός των.

Εὐσεβάστως ἀνακοινοῦμεν πρὸς τὴν ἀγαπητὴν ἡμῶν Ὁμογένειαν, ὅτι ἕκαστος ἐξ ἡμῶν τῶν Ἀποφοίτων ἔχει ὡς σύνθημα τῆς Ἱερατικῆς του ἀποστολῆς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγραψε τὸ πρῶτον πρὸς τὸν μαθητήν του Τι- μόθεον ὁ Οὐρανοβάμων Ἀπόστολος Παῦλος:

«Παράγγελε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρο- νείτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν, ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ».

Ἐκφράζομεν εὐλαβῶς τὴν υἱϊκὴν ἡμῶν ὑπερηφάνειαν καὶ ὁλόθερμον εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Σεβασμιώτα- τον Ἀρχιεπίσκοπόν μας διὰ τὸν ἄρι- στον τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον διετράνω- σε, κατὰ τὸ ἐπίσημον δεῖπνον χθὲς τὸ ἑσπέρας, τὴν βασιλικὴν ὁδὸν τῆς Ἁ- γίας ἡμῶν Ἐκκλησίας διὰ γλώσσης τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης. Δοξά- ζομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν τὸν Πανά- καθὸν Θεόν, τὸν Πολυεύσπλαγχνον τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα, ὅτι ἀπε- κατέστησε τὴν ὑγείαν τοῦ Σεπτοῦ μας Ποιμενάρχου καὶ προσευχόμεθα ὅ- πως χαρίζῃ αὐτὸν εἰς τὴν Ἁγίαν Αὐ- τοῦ Ἐκκλησίαν, σῶον, ὑγιᾶ, μακρη- μερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λό- γον τῆς Ἀληθείας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ὁμογενείας καὶ τῆς Πίστεως ἐν τῇ Χώρᾳ ταύτῃ πρὸς δόξαν Θεοῦ.

* * *

Ἀξιωματοῦχοι τοῦ Συλλόγου Ἀ- ποφοίτων Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τι- μίου Σταυροῦ εἶναι:

Πρόεδρος: Αἰδεσ. Δημήτριος Πα- παχρήστου, Schenectady, N. Y.

Ἀντιπρόεδρος: Αἰδεσ. Σταμάτιος Ἀντωνίου, Somerville, Mass.

Γραμματεὺς Ἀλληλογραφίας: Αἰ- δεσ. Κωνσταντῖνος Μπεμπῆς, New Bedford, Mass.

Γραμματεὺς Πρακτικῶν: Αἰδεσ. Κωνσταντῖνος Καζάνας, Καθεδρικοῦ Ναοῦ Νέας Τόρκης.

Ταμίας: Αἰδεσ. Πέτρος Ρεμοῦν- δος, Rochester, N. Y.

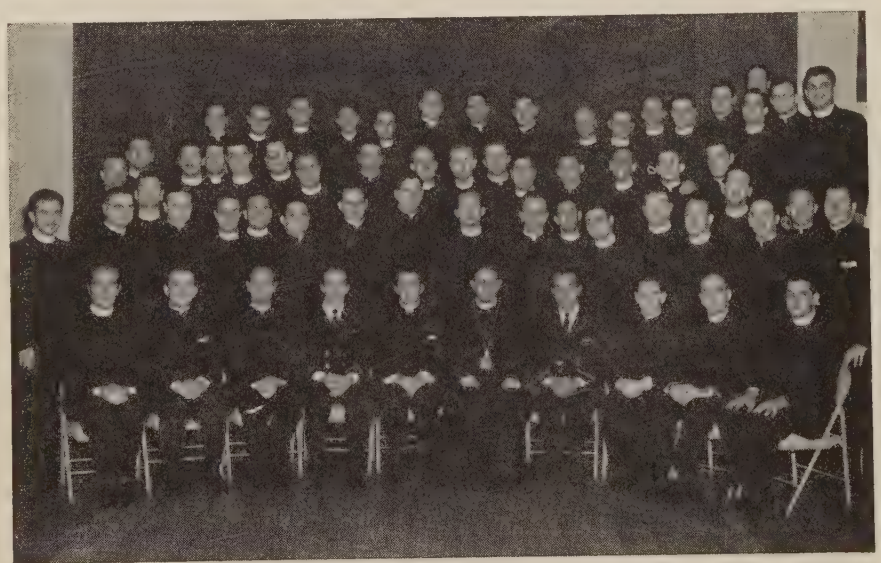

Ὁ Σχολάρχης τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας ἐν μέσῳ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς ταύτης.

The Religious News Observer

REV. D. J. CONSTANTELOS, Editor
Perth Amboy, N. J.

Theologians and Scientists Meet in Conference

A number of scientists, theologians and philosophers met recently at Wainwright House, the conference center of the Laymen's Movement for a Christian World, in Rye, N. Y., to discuss what kind of philosophy is to replace mechanistic materialism.

Physicists and biologists described research phenomena which demand new principles of explanation. Then the psychologists, theologians and philosophers set about suggesting possible directions of thought. Most of the suggestions converged on the concept of "spirit." Much interest attended the ensuing effort to match scientific principles with the principles implicit in a profound view of "spirit."

Christian Century, Jan. 9

■

Rediscovery of Religious Poetry

. . . A renewed appreciation of religious verse in English was as difficult of accomplishment in the twentieth century as the finding of deeply inspired religious poems. It was not until the latter 1930's that a public as well as critical response in that direction could be discerned. It began to make itself known with the production of T. S. Eliot's play in verse "Murder in the Cathedral," in New York and London theaters — and from that day to the present a refreshed spirit . . . has attended the reading of religious verse. At the very least, we can say that the 1950's have permitted a rediscovery and renewed appreciation of religious literature.

The Commonweal, Jan. 4

■

Oldest Bible Illustrations Found

From a buried city in the Middle East comes a remarkable and touching series of scriptural paintings, the oldest series of Bible illustrations now reproduced in color for the first time. The paintings were discovered in the Syrian city of Dura-Europos. Not only as a document of faith but as a legacy of art, the murals are extraordinary. Meanings are conveyed strikingly. The paintings as a whole show a transition between the easeful grace of Greek and Roman art and of later Byzantine figures. The coloring is subdued, never garish, subtly harmonious.

Time Magazine, Jan. 14

■

Religion not Opposed to Science

Scientific research that fulfills scrupulously the requirements of its own discipline "is a work in genuine praise of God," said Laurence McGinle President of Fordham University. O serving that science and religion cou never contradict one another becau "there is but one God, author of bo religion and science," the Fordha president pointed to an increasing happy relationship between religio and the scientists. He addressed th members of the Albertus Magi Guild of scientists following the 123r annual meeting of the American Ass ciation for the Advancement of Sc ence.

The Advocate, Jan. 1

■

Eden and Cyprus

Eden personally helped stimulate th Cyprus crisis during a tactless interview with Marshal Papagos. His refusal t consider compromise until too late cul minated in the embarrassing exile o Archbishop Makarios and the growth of civil war. . . . Since university days when he learned Persian and developed

(Continued on page 46)

ΚΥΠΡΟΣ

'Ανθίσαν τάχα οἱ λεμονιὲς στῆς Κύπρου τὰ περβόλια,
'Ανοῖξαν τὰ τριαντάφυλλα, μοσχοβολοῦν οἱ κρῖνοι,
Τάχα οἱ βαρκοῦλες φεύγουνε ἀπὸ τ' ἀραξοβόλια
Νὰ προπαντήσουν στ' ἀνοιχτὰ τὴ νικηφόρα εἰρήνη;

'Απ' τ' ἀκρογιάλια τοῦ νησιοῦ φυσάει τ' ἀγέρι πρίμα
Νὰ 'ρθοῦμε ἀπ' τὴν 'Ανατολὴ ψηλὰ κατὰ τὴ Δύση.
Τὸ ἀφρόλευκο ποὺ γέννησε τὴν ὁμορφιὰ τὸ κῦμα
Φεύγει ἀπ' τὴν Πάφο πρόσχαρο στὸ Φάληρο νὰ σβύσῃ.

Καὶ τ' ἄλλο κῦμα, τὸ τρανό, ποὺ ἡλιόλουστο φουσκώνει
Στὸ Αἰγαῖο, στὸ 'Ιόνιο, στὸ Μυρτῶο, στὸ πέλαγο τῆς Κρήτης,
Κι' ὡσὰν μὲ πόνο μητρικὸ στὴν ἀγκαλιά του ἁπλώνει,
Θὰ φτάσῃ τάχα στὸ νησὶ τώρα τῆς 'Αφροδίτης . . .

Κῦμα ἱερό, ποὺ σ' ἔφκιασε πολλῶν αἰώνων δάκρυ
Καὶ κλείνεις τὴν ἀπαντοχὴ καὶ κλείνεις τὴν ἐλπίδα,
'Αγκάλιασέ μας τὸ νησὶ ἀπ' ἄκρη σ' ἄλλην ἄκρη
Καὶ δῶσ' του τὸ γλυκὸ φιλὶ ποὺ λαχταρᾷ ἡ Πατρίδα!

Γ. 'Αθάνας

ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

YEAR BOOK 1957

ξεδόθη καὶ ἐτέθη ἤδη εἰς κυκλο-
ιν τὸ Year Book 1957 τῆς ἐν
οικῇ Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκο-

ἔκδοσις αὕτη εἶναι ἀνωτέρα
πὸ πάσης ἀπόψεως πληρεστέρα
προηγουμένης ἐκδόσεως. Τὸ
α, ἡ κατάταξις τῆς ὕλης, ἡ ἐκ-
σις, ἡ ὅλη ἐμφάνισις γενικῶς εἶ-
όντως ἀρίστη.

λλὰ ὅ,τι προσδίδει εἰς τὴν ἔκ-
αὐτὴν μεγαλυτέραν ἀξίαν, εἶ-
τὸ περιεχόμενόν της, τὸ ὁποῖον
τύσσεται καὶ προβάλλεται μετ'
λου ἐπιμελείας. Πράγματι ἀπὸ
ὡραίαν αὐτὴν ἔκδοσιν δὲν λείπει
τε ἐξ ὅσων ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ
ν ὁ Ἑληνορθόδοξος Χριστιανός,
καὶ ὁ μελετῶν τὰ τῆς Ἐκκλη-
μας ἐνταῦθα.

ἰς τὰς 332 σελίδας τοῦ Year
1957 εὑρίσκει ὁ ἀναγνώστης
ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας μας
τὰς ἀρχὰς εἰς ἃς αὕτη στηρίζε-
τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀρχιεπισκο-
τὴν Θείαν Λειτουργίαν, τὰ Μυ-
ρια, προσευχὰς καταλλήλους, Εὐ-
ελικὰς Περικοπάς, πρὸς τούτοις
ὅλον ἐκεῖνον τὸ πλῆθος τῶν χρη-
ων πληροφοριῶν σχετικῶς μὲ τὸ
ουμενικὸν Πατριαρχεῖον τὰ λοι-
Πατριαρχεῖα καὶ Ἐκκλησίας, τὴν
ρίαν καὶ τά προγράμματα δρά-
ς τούτων, τὴν σύνθεσίν των, τὰς
θύνσεις κ.λ.π. Ἰδίως ἡ ἐν λόγῳ
σις προβάλλει δεόντως τὴν εἰ-
α τῆς ὅλης ζωῆς τῆς Ἱερ. Ἀρχι-
σκοπῆς μας ἐνταῦθα, ἥτις διὰ
εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν της, τῶν Κοι-
ήτων, τῶν Ἱδρυμάτων, τῶν εὐλα-
τάτων ἱερέων της ἐκπροσωπεῖ καὶ
ευθύνει ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς πνευμα-
ῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς προόδου
ν τὴν ὁμογένειαν.

Οἱ συντάξαντες τὴν ἔκδοσιν αὐ-
, οἵτινες τόσας δυσκολίας εἶχον
παρακάμψουν καὶ εἰς τόσους κό-
υς καὶ φροντίδας ἔπρεπε νὰ ὑπο-
ηθοῦν, εἶναι ἄξιοι συγχαρητηρίων.

Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι τὸ Year
ok 1957 τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκο-
ς, θὰ εἶναι τὸ προσφιλὲς ἐγκόλ-
ν καὶ τὸ ἀπαραίτητον βοήθημα
ων τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν
ήν μας ἐνταῦθα.

Commemoration of the Month

SYMBOLS OF HOPE

Today, in a world of fast-teeming paces, of atomic power and of endless progress, we do well to pause a few moments in meditation — in silent thought and prayer for two great men of history — the symbols of America's Democracy, of America's Hope.

One man fathered this nation — the other made it equal for all men. Both live in the hearts of their countrymen, in the pages of books, in the annals of History. George Washington — Abraham Lincoln. Much has been written of these men. What more can be said? To every schoolboy and girl, these familiar names are the symbols of a cherry-tree — of a speech at Gettysburg. To every true American they are the symbols of Freedom.

The passing years are many, and many men have followed in their path and in their footsteps. Yet today, they are more real than ever, more symbolic than ever. For these men cradled an infant democracy. These men held the hopes of thousands of freedom-loving peoples. And for them they fought tirelessly, unselfishly for the cause of Liberty, of pursuit of happiness and for the undying belief that "all men are created equal."

Truly they were, and are, great symbols — Washington and Lincoln — America's Symbols of Hope, a hope that became a reality.

ATHENA DALLAS

GREEK ORTHODOX YEAR BOOK 1957

— Ἔκδοσις πολυτελής. Σελ. 332. $1.00.

— Βοήθημα ἀπαραίτητον διὰ τοὺς ἱερεῖς μας, τὰς Κοινότητας, τὰς Ὀργανώσεις μας καὶ διὰ κάθε Ἑλληνορθόδοξον Χριστιανόν.

— Περιέχει: Τὴν Θείαν Λειτουργίαν, προσευχάς, πληροφορίας περὶ γάμων διαζυγίων καὶ Μνημοσύνων. Πλήρη κατάλογον τῶν Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, πλήρες κείμενον τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Εὐαγγελικῶν περικοπῶν ὅλου τοῦ ἔτους Ἑλληνιστὶ καὶ Ἀγγλιστί.

— Ὑποβάλλατε τὸ ταχύτερον τὴν παραγγελίαν σας μετὰ τοῦ ἀντιτίμου.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Σᾶς ἐσωκλείομεν $ ..... Διὰ ..... ἀντίτυπα YEAR BOOK, 1957.

GREEK ARCHDIOCESE
10 East 79th Street
New York City, N. Y.

Ὄνομα .....

Διεύθυνσις .....

.....

BOOKS AND YOU

REV. DEAN TIMOTHY ANDREWS, Edit
Librarian, Greek Theological Institute
Brookline, Mass.

THE GREEK ORTHODOX THEOLOGICAL REVIEW. Vol. II, Number 1. Brookline, Mass: Holy Cross Greek Orthodox Theological School Press, Easter Issue 1956. Pp. 128. $2.00.

In spite of a number of major organizational changes, *The Greek Orthodox Theological Review* has managed to remain in print. The current issue of 128 pages compares favorably with the two previous issues published under the editorship of the Rev. Dr. Nicon Patrinacos (Volume I, No. 1, August 1954 and Volume I, No. 2, March 1955.

Though *The Greek Orthodox Theological Review* was originally announced as a quarterly, various reasons have made this arrangement impossible, at least for the time being. Originally published under the auspices of the Greek Orthodox Theological Institute Press, Brookline, Mass., it now appears under the name of the Holy Cross Greek Orthodox Theological School Press, Brookline, Mass.

The latter name has superseded the former and the reader should not confuse the two as they are essentially one and the same.

It is the plan of the present editorial board, which includes His Eminence, Archbishop Michael, spiritual head of the Greek Orthodox Church in North and South America, as president; His Grace, Bishop Athenagoras of Elaia, dean of the Theological School, as editor, and Professor George A. Panichas as managing editor, to publish the "new" *Review* bi-annually.

It is the avowed intention of the *Review* to present in English a scholarly journal devoted to Greek Orthodox theological thought, scholarship, and discussion. As such, if continued systematically and regularly, the *Review* will be a unique contribution to American theological circles. It will, in fact, be the only theological periodical sponsored by the Greek Orthodox Church in America printed in English and published by the only Greek Orthodox Theological Seminary in the Western Hemisphere, namely, the Brookline Theological School.

It is fervently hoped that *The Greek Orthodox Theological Review* will survive the initial birth pangs of a newly born scholarly theological journal and mature into a vigorous, regular, and substantial exponent of the theology, history, and thought of the Greek Church in all its phases.

The current issue under review is a formidable one and the format is an improvement upon the first two issues. Its appearance is handsome and the printing is excellent.

The Easter Issue of *The Greek Orthodox Theological Review* is divided into two major parts, consisting of nine articles (pp. 7-97) and ten book reviews (pp. 99-115). There are also shorter sections concerned with Recent Orthodox Publications, Publications Received, Notes and News on the Second International Conference on Patristic Studies, a Chronicle of the Holy Cross Orthodox Theological School, and Notes on the Contributors.

Bishop Athenagoras Kokkinakis has two editorial articles: one is concerned with the Resurrection ("Beyond the Cross," pp. 7-9) and one with the position of the Greek Orthodox Church in the present world ("Orthodox Witness," pp. 9-12).

The Very Rev. Eusebius A. Stephanou, sub-dean of the Theological School, presents a very stimulating and thought-provoking article on "An Orthodox Approach to Christian Philosophy," which takes issue with the historian Toynbee as well as trying to illustrate the differences in development between Eastern and Western Christian philosophy (pp. 13-26).

In a very learned article, entitled "Eschatology in the Patristic Age: An Introduction," the formidable Orthodox theologian and lecturer on Eastern Church history at the Harvard Divinity School, adjunct professor of the History and Theology of Eastern Orthodoxy at Union Theological Seminary, and adjunct professor of Religion at Columbia University, the Rev. Dr. Georges Florovsky, deals with the "four last things." death, judgment, heaven, and hell, and also adds the major item, "The Last Adam," Christ.

Dr. Florovsky states that "Eschatology is not just one particular section of the Christian theological system, but rather its basis and foundation, its guiding and inspiring principle, or, as it were, the climate of the whole of Christian thinking. *Christianity is essentially eschatological,* and the Church is an *eschatological community* . . ." (p. 27. The italics are Dr. Florovsky's.)

In this impressive article, Fr. Florovsky attempts to stress the main themes and problems that confronted the Church Fathers and their intimate connection with Christian eschatology. (pp. 27-40)

The very Rev. Gerasimos Papadopoulos, professor of New Testament at the Gree Orthodox Theological School, contributes article entitled "The Revelatory Charact of the New Testament and Holy Traditi in the Orthodox Church" (pp. 41-55). Th particular article could stand a good deal revision and reorganization.

The Rev. John S. Romanides of the I stitute de Theologie Orthodoxe of Pari France, provides an interesting article o "Orthodox Ecclesiology, according to Alex Khomiakov (1804-1860)." This artic contains many penetrating observations, b could perhaps have been improved by th utilization of less secondary sources an more primary sources. (pp. 57-73)

The Rev. Stanley S. Harakas' account o "Alexander N. Tsirintanis on the Presen Age" (pp. 75-82) is a carefully documente review of the thought of one of the leadin persons in the *"Zoe"* movement in Greece Father Harakas does an excellent job o gathering the views of Professor Tsirintani and presenting them in organized fashio to the English reader.

John Papajohn, assistant professor o psychology at the Theological School, give a reliable account of "The Philosophica and Metaphysical Basis of Icon Veneratio in the Eastern Orthodox Church" (pp. 83 89). Hagiographer, Demetrios Dukas pro vides a fairly technical account of "The Technique of Byzantine Icon-Painting," a article that is well substantiated by his own first-hand contact with Byzantine Art (pp 91-97).

The Book Reviews are generally well written and relevant, though George S Bebis' review of Ioannes W. Frangoulas' *The Christian Monuments of the Island of Skiathos* is much too brief (p. 114).

From the point of view of style, it would be an unpardonable omission not to commend Professor George A. Panichas (who contributes three reviews to the current issue) for his excellent writing; his is a refreshing style and one that is rarely found in scholarly periodicals.

All in all, this reviewer commends the Editorial Board of *The Greek Orthodox Theological Review* for a job well done and, though there is considerable room for improvement, considers the current Easter Issue 1956 a substantial contribution to the field of American theological publications.

JOHN E. REXINE
Brandeis University

ΕΚ ΤΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΤΗΣ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΟΥ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΗΜΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΝΕΑ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

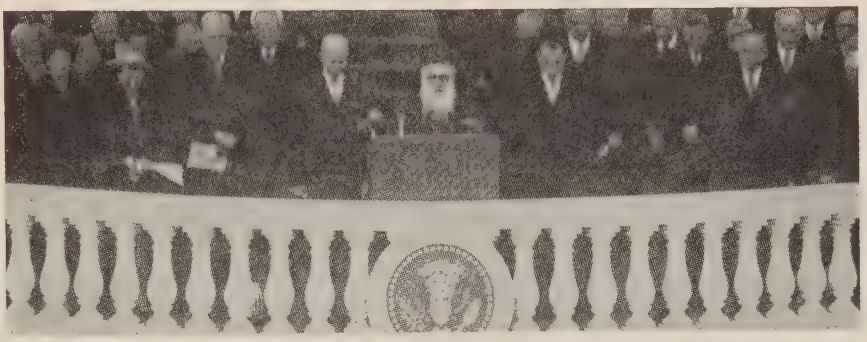

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐν μέσῳ τοῦ Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου ἀναπέμπει προσευχὴν πρὸς τὸν Ὕψιστον. Εἰς τὰ ἀριστερά: Ὁ πρώην Πρόεδρος HERBERT HOOVER, ὁ Πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς Χώρας HON. EARL WARREN, ἡ Κυρία Ἀϊζενχάουερ καὶ ἡ Κυρία Νίξον

ΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

ιροσευχὴ τοῦ ασμιωτάτου

κείμενον τῆς προσευχῆς, τὴν ὁ-
ἀνέπεμψεν ὁ Σεβασμιώτατος
ιεπίσκοπος κατὰ τὴν τελετὴν τῆς
θιδρύσεως τοῦ Προέδρου τῆς
ς ἡμῶν εἰς τὰ νέα καθήκοντά
ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ve praise Thee and glorify Thee,
Heavenly Father, Almighty God,
this ever-memorable day of the
guration, for another period of
years, and lofty stewardship in
governing of our country, the
ed States, by our God-fearing and
ved President Dwight D. Eisen-
r.

We praise Thee, and bless Thy
e, and we voice our deepest grati-
to Thee, Almighty Creator of the
erse, for all the peace, the good-
g, and the perfect freedom that
as American citizens all, have en-
d in the past, and during the four
just ended, of our President's
ership, for his superb example, his
ful life, his devotion to duty.

We entreat Thee, Almighty Lord,
grant him health of body and,
ugh Thy Holy Spirit, all wisdom
guidance that he may perform his
tasks in the most fruitful manner.
Yea, oh Lord! Thou are the foun-
of all good things and without
grace we can do nothing profitable
lasting. Without Thy blessing we
in vain!

We, therefore, humbly pray to
e: Grant to our President and our
President Thy precious blessings
race, vision and judgment, in the
e and for the sake of Thy Dear
Jesus Christ, Our Lord. Amen."

Μετὰ τὴν τελετήν, καὶ ἅμα τῇ ἐπι-
οφῇ του ἐξ Οὐασινγκτῶνος, ὁ Σε-
μιώτατος δι' ἐπιστολῶν του πρὸς
Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῆς Ὀρ-
ωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐγκαθι-
σεως, ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ τὴν μεγάλην τιμήν, ἥτις ἐγένετο πρὸς αὐτήν.

Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν τελετήν, ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν παραθέτομεν ἐν μεταφράσει:

Ἀγαπητὲ Ἀρχιεπίσκοπε
Κύριε Μιχαήλ:

Γράφω τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις διὰ νὰ ἐκφράσω τὴν ἐκτίμησίν μου πρὸς ὑμᾶς διὰ τὴν εὐφραδῆ καὶ συγκινητικὴν προσευχήν, τὴν ὁποίαν ἀνεπέμψατε κατὰ τὴν τελετὴν τῆς Ἐγκαθιδρύσεως τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν. Ἡ συμμετοχή σας εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἐπισημοτέρας στιγμὰς τῆς ζωῆς μου εἶχε μεγάλην σημασίαν δι' ἐμέ.

Μετὰ θερμῶν χαιρετισμῶν,
Εἰλικρινῶς
Ντουάϊτ Ἀϊζενχάουερ

Ἄλλαι Εἰδήσεις

—Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος συνεχάρη τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόραν, ἐκ μέρους τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, διὰ τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν, τὴν ὁποίαν εἶχε καὶ ἐφέτος ἡ τῶν Χριστουγεννιάτικων ἐνσήμων ἐξόρμησις ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Ἡ ἐξόρμησις, αὕτη, ὡς γνωστόν, ὠργανώθη καὶ διεξήχθη ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ ἐποπτείαν τοῦ Θεοφιλεστάτου.

—Κατ' ἐντολὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου, τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐργάζεται διὰ τὴν μετάφρασιν τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς τὴν ἀγγλικήν, δέον ὅπως παραδώσουν τὰς ἀνατεθείσας εἰς αὐτὰ ἐργασίας ἐντὸς τοῦ ἔτους 1957. Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Τροπαίου παρέδωσεν ἤδη τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ καὶ ἔτυχε τῶν συγχαρητηρίων τοῦ Σεβασμιωτάτου.

—Ὁ ἱερεὺς Δημ. Ἀλούπης διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς G.O.T.A., εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Καλλίστου Σαμάρα. Ὁ πηγαῖος ἐνθουσιασμὸς καὶ ζῆλος τοῦ Αἰδεσιμ. Πατρὸς Ἀλούπη ἀποτελοῦν ἐγγύησιν, ὅτι θὰ ὑπηρετήσῃ οὗτος τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν μὲ τὴν ἰδίαν ἐπιτυχίαν, μὲ τὴν ὁποίαν καὶ ὁ προκάτοχός του Ἀρχιμ. Κάλλιστος Σαμάρας.

—Τὴν 8ην Φεβρουαρίου, ἡμέραν Παρασκευήν, ἐγένετο δεξίωσις εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν πρὸς τιμὴν τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Ὑπουρ-

γοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Γενετείρας ἡμῶν κ. Εὐαγγέλου Ἀβέρωφ-Τοσίτσα. Προσκλήσει τοῦ Σεβασμιωτάτου, προσῆλθον εἰς τὴν δεξίωσιν ἱερεῖς, ἀντιπρόσωποι τοῦ τύπου, καθηγηταὶ καὶ ἄλλα στελέχη τοῦ ὠργανωμένου Ἑλληνισμοῦ.

—Ἐπικειμένης τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, προσεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου εἰς «Πνευματικὴν Σύναξιν» ἅπαντες οἱ ἱερεῖς τῆς Ἁγ. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας διὰ τὴν 21ην Φεβρουαρίου, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10ην πρωϊνήν. Κατ' αὐτὴν θὰ συζητηθοῦν τὰ μέσα τῆς δημιουργίας καὶ καλλιεργείας πνευματικῆς ζωῆς. Θὰ ἐξετασθοῦν δὲ τὰ θέματα: Νηστεία, Προσευχὴ καὶ Ἐξομολόγησις. Ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων θὰ ἀναγνωσθοῦν σχετικαὶ εἰσηγήσεις ἰσαρίθμων ἱερέων καὶ θὰ ἐπακολουθήσῃ συζήτησις ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν.

—Ὁ Ναὸς τῆς Μεταμορφώσεως εἰς Κορώναν Νέας Τόρκης θὰ ἑορτάσῃ τὰ «Θυρανοίξια» τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων. Θὰ τελεσθῇ ἡ Θεία Λειτουργία χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου.

—Ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη τὴν Κοινότητα τῆς Ἁγίας Τριάδος, Ν. Η., ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της.

—Ὁ ἀπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ κυκλοφορήσῃ προσεχῶς καὶ θὰ ἀποσταλῇ εἰς τὰς Κοινότητας καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

—Κατὰ τὴν εἰδικὴν δεξίωσιν, τὴν ὁποίαν ὠργάνωσεν ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Τύπου, ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργιος Μελᾶς ἐπέδωκεν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως παράσημα εἰς τοὺς παλαιμάχους ἐκπαιδευτικοὺς κ. κ. Ν. Βαβούδην, Δ. Δημητριάδην, Οὐρανίαν Καλαμπέκου, Καλλίστρατον Κανελλόπουλον, Κορνηλίαν Ἀδαμαντοπούλου, Χρῆστον Μακρυγιάννην, Εἰρήνην Πηττᾶ, Μαρίαν Βέντοβα καὶ Κ. Ἀναγνωστοπούλου, εἰς ἔνδειξιν ἀναγνωρίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν των εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἑλληνικὴν Παιδείαν.

—Πλεῖστα Πανεπιστήμια καὶ Κολλέγια τῆς χώρας, λαβόντα γνῶσιν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Τύπου, ἔσπευσαν νὰ ἐκδηλώσουν διὰ λόγων θερμῶν τὴν ἐκτίμησίν των εἰς τὴν πρωτοβουλίαν αὐτὴν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ νὰ ἐκφράσουν τὴν πρόθεσίν των, ὅπως εἰς τὸ μέλλον λάβουν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸν ἑορτασμόν.

—Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐδώρισεν, εἰσηγήσει τῆς Ἑλληνικῆς Ὑπηρεσίας Τύπου καὶ Πληροφοριῶν, θαυμασίας Ἑλληνικὰς ἐκδόσεις, ὡς καὶ μερικὰ ἄλλα ἐποπτικὰ μέσα.

—Κατηρτίσθη μητρῶον τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ ἱδρύματα καὶ τὰς Ἑλληνορθοδόξους Κοινότητας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Πρὸς τούτοις, τηρεῖται εἰδικὸς φάκελλος ὅλων τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα ἐκπαιδευτικῶν, ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐργασθοῦν, ὅταν παρουσιάζεται ἡ πρὸς τοῦτο δυνατότης, εἰς τὰς Κοινότητας.

—Τὸ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἐκπαιδευτικὸν Ταμεῖον ἐχορήγησεν ἀνὰ τρεῖς χιλιάδας δολλαρίων εἰς ἕκαστον τῶν Ἡμερησίων Σχολείων. Εἰς τὸ Ἡμερήσιον Σχολεῖον τῆς Νέας Τόρκης ἐχορήγησε τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων. Συμφώνως πρὸς σχετικὴν ἀπόφασιν, τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Ταμεῖον θὰ προσφέρῃ τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων δολλαρίων εἰς κάθε Κοινότητα, ἥτις ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς νὰ ἱδρύσῃ Ἡμερήσιον Σχολεῖον.

—Ἡ Α.Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἐκτιμῶν κατ' ἀξίαν τὸν ἐν Ἀμερικῇ ρόλον τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου καὶ τὴν θετικωτάτην ἐνίσχυσιν τὴν ὁποίαν ὁ παράγων αὐτὸς προσφέρει εἰς τὸ εὐρύτατον πνευματικὸν καὶ πολιτιστικὸν πρόγραμμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁμογενείας γενικῶς, συνέστησε δι' ἐγκυκλίου του, ὅπως αἱ Κοινότητες, τὰ Ἱδρύματα, αἱ Ἑνώσεις καὶ γενικῶς πάντες οἱ ὁμογενεῖς ἐνδιαφερθοῦν θερμῶς διὰ τὴν εὕρυνσιν τ κυκλοφορίας ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν φημερίδων, ὡς καὶ διὰ τὴν ὑποστ ριξιν τῶν Ἑλληνικῶν ραδιοφωνικ ἐκπομπῶν.

—Ὠργανώθησαν καὶ ἐφέτος Νέᾳ Τόρκῃ καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τ Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μαθήματα Β ζαντινῶν Σπουδῶν. Καθηγητὴς εἶν ὁ εἰδικὸς Βυζαντιολόγος Δρ. Μιχα Κυριάκης. Πληροφορίας σχετικ παρέχει τὸ Γραφεῖον Παιδείας.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Τὴν 25ην Φεβρουαρίου συνέρχε ται ἡ Ἐφορεία τῆς Θεολογικῆς Σχ λῆς εἰς τακτικὴν Συνεδρίασιν κατ τὴν ὁποίαν θὰ ἐγκριθοῦν οἱ Ἐσω τερικοὶ Κανονισμοὶ καὶ τὸ Καταστα τικὸν τῆς Σχολῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἡ Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων

Ἡ Ἀκαδημία Ἁγίου Βασιλείου τῆς ὁποίας ἀποστολὴ εἶναι ἡ καλλιέρ γεια τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων κα τὸ πρόγραμμα τοῦ ἀνωτέρου τμήμα τος τῆς ὁποίας εἶναι βαθύτατα ἐπη ρεασμένον ἀπὸ τὰς ἀξίας τοῦ Ἑλλη νοχριστιανικοῦ κόσμου, δὲν ἦτο δυνα τὸν παρὰ νὰ συμμετάσχῃ ἐνεργῶς, ὅ πως καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, εἰς τὸ πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἑβδο μάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων.

Ἡ συμμετοχή της αὐτὴ ἔλαβεν ἐ σωσχολικὸν καὶ ἐξωσχολικὸν χαρα κτῆρα. Τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου, ἑορ τὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐτελέσθ πανηγυρικὴ λειτουργία μετ' ἀρτοκλα σίας. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρα αἱ μαθήτριαι, αἱ φοιτήτριαι καὶ τ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς παρηκολού θησαν ὡραιότατον πρόγραμμα, ὀργα νωθὲν ὑπὸ τῶν κατωτέρων τμημάτω τῆς Ἀκαδημίας—τοῦ Δημοτικοῦ Σχο λείου καὶ τοῦ Γυμνασιακοῦ Τμήματο —μὲ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν διδασκαλισ σῶν τῶν τμημάτων τούτων.

Τὴν 2αν Φεβρουαρίου, ἡμέρα

ββατον καὶ ὥραν 8ην μ.μ., τὸ ασκαλικὸν Κολλέγιον τῆς Ἀκαίας παρουσίασε πλούσιον καὶ πρωτον πρόγραμμα εἰς τὴν κοινοτι- αἴθουσαν τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος, ας Τόρκης. Ἡ πρωτοτυπία τοῦ γράμματος τούτου συνίστατο εἰς ὅτι δὲν ἐξυμνήθη διὰ πανηγυρικοῦ ου, ὅπως συνήθως, τὸ Ἑλληνοχριανικὸν πνεῦμα, ἀλλὰ ὡμίλησε τὸ ον εἰς τὸ ἀκροατήριον μὲ τὸ στόμα ν μεγάλων του ἐκπροσώπων καὶ οφαντῶν.

Ἐκλεκτὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ συγάμματα τῶν κορυφαίων τοῦ ἀρίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος — Πλάνος, Ἰσοκράτους, Σοφοκλέους, Ἐταφίου τοῦ Περικλέους —, περικοὶ ἀπὸ τοὺς Ἀποστολικοὺς Πατέρας καὶ τοὺς μεγάλους Ἱεράρχας τῆς κκλησίας μας — Κλήμεντα Ρώμης, ήμεντα Ἀλεξανδρείας, Μέγα Βαλειον, Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνόν, ωάννην Χρυσόστομον — , ἐκλεκτὰ ιήματα νεοελλήνων ποιητῶν καὶ ίσεις μεγάλων συγχρόνων ξένων γγραφέων — Durant, Florial — ρουσίασαν τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα νὰ τινοβολῇ κατὰ τὰς μεγάλας περιόους τῆς Ἱστορίας μὲ τὸ ἴδιο ἔκπαο φῶς μέσα ἀπὸ διαφορετικὰ πρίματα.

Τὸ πρόγραμμα παρηκολούθησαν ὁ εβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ εοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κωνσταντας καὶ πλῆθος ὁμογενῶν ἐκ τῆς παιᾶς καὶ νέας γενεᾶς.

G.O.Y.A.

Τὴν 30ὴν Μαΐου – 2αν Ἰουνίου, ὰ λάβῃ χώραν εἰς Washington, .C., συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων ῆς G.O.Y.A. τοῦ Β΄. Τμήματος τῆς ΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας. Γεικὸς Τσαϊρμαν ὡρίσθη ὁ κ. Louis iches. Τὸ συνέδριον θὰ ἀσχοληθῇ εταξὺ ἄλλων καὶ μὲ τὰ ἑξῆς θέατα: Παιδεία, Κατήχησις, Χορῳίαι, Ὑπηρεσίαι πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, Σχέσεις Ἐκκλησίας — Κοινότητος, Πνευματικὴ Ἡγεσία.

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΙ

Β΄.

Μὲ βαθεῖαν θλῖψιν ἐπληροφορήθημεν τὸν τραυματισμὸν τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ καὶ τοῦ Αἰδεσιμ. Θεοδώρου Θαλασσινοῦ εἰς αὐτοκινητιστικὸν ἀτύχημα. Λυπούμεθα, διότι ἡ Ἐκκλησία μας θὰ στερηθῇ ἐπ' ἀρκετὸν διάστημα τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Θεοφιλεστάτου λόγῳ τῆς βαρείας μορφῆς τῶν τραυμάτων του. Προσευχόμεθα ἵνα ὁ Κύριος χαρίσῃ εἰς τὸν Θεοφιλέστατον καὶ τὸν Πατέρα Θαλασσινὸν δύναμιν κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐκ τοῦ ἀτυχήματος δοκιμασίας των.

Γ΄.

Σύναξις Ἱεροῦ Κλήρου

Εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον Βοστώνης ἔλαβε χώραν «Σύναξις» τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Γ΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας. Προσῆλθον 33 κληρικοί, λαϊκοὶ καὶ ἀπόφοιτοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε τὰ ἑξῆς θέματα: (α) Ἔκθεσις Ἐπισκόπου ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων 13ης Κληρικολαϊκῆς, (β) Ἔκθεσις τῶν ἱερέων ἐπὶ τοῦ ἔργου αὐτῶν, καὶ (γ) Συμμετοχὴ τοῦ ἱεροῦ κλήρου εἰς τὰς θρησκευτικὰς συνάξεις μὴ Ὀρθοδόξων.

Πρακτικὰ Ἀποτελέσματα

α) Ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς 13ης Κληρικολαϊκῆς ἐγένετο εὐρυτάτη συζήτησις. Κυρίως συνεζητήθη τὸ θέμα τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων, καὶ εἰδικώτερον τῶν Νηπιαγωγείων. Ἀπεφασίσθη νὰ ζητηθοῦν πληροφορίαι διὰ τὴν διοργάνωσιν τούτων ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν Παιδείας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

β) Ἐλήφθησαν ἀποφάσεις διὰ τὴν διαφώτισιν τοῦ λαοῦ μας ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τοῦ δεκαδολλαρίου. Παρετηρήθη, ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα μόνον Κοινοτικοκεντρικοὶ ἀλλὰ καὶ Ἐκκλησιαστικοκεντρικοί.

γ) Εἰς τὰς ἀποφάσεις συνεδριάσεις τῆς G.O.Y.A. ἀπεφασίσθη ὅπως παρευρίσκεται καὶ ὁ ἱερεύς.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐλαίας ὡμίλησεν εἰς τοὺς συναχθέντας μὲ θέμα: «Κρίσις εἰς τὴν Ζωὴν καὶ Ἀποστολὴν τοῦ Κληρικοῦ τῆς Σήμερον».

Δ΄.

Ἐπίσκεψις Κοινοτήτων

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὀλύμπου κ. Δημήτριος ἐπεσκέφθη κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον τὰς κάτωθι Κοινότητας: Ἁγ. Βασιλείου, Stockton, Κοιμήσεως, Long Beach, καὶ Ἁγίας Τριάδος καὶ Εὐαγγελισμοῦ, San Francisco, Καλιφορνίας.

Τελεταὶ καὶ Συνέδρια

—Προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλεστάτου, ἑωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς εἰς Long Beach ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων. Τὴν ἑορτὴν παρηκολούθησαν 3,000 πιστοί, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως μετὰ τῆς συζύγου του καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Διὰ πομπῆς οἱ πιστοὶ ὡδηγήθησαν πρὸς τὴν θάλασσαν, ὅπου, ψαλλομένου τοῦ «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε», ἐρρίφθη ὁ Τίμιος Σταυρός. Τοῦτον ἀνέσυρεν ὁ κ. Γεώργιος Τσάκελσον.

—Εἰς Ἅγιον Φραγκῖσκον (13ην Ἰανουαρίου) καὶ μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὥρκισεν ὁ Θεοφιλέστατος τὸ νέον Συμβούλιον τῆς Κοινότητος καὶ ἐπέδωκε τὸ παράσημον τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου εἰς τὴν Καν Καθαρίου, ἡ ὁποία ἐδώρισε 1,000 δολλάρια διὰ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

—Τὴν 16ην Ἰανουαρίου προήδρευσε συσκέψεως τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου τῆς Βορείου Καλιφορνίας καὶ καθώρισε τὸ πρόγραμμα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

—Τὴν 17ην Ἰανουαρίου προήδρευσε τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἁγίου Φραγκίσκου καὶ συνεζήτησε τὰς δυνατότητας ἱδρύσεως Ἑλ-

ληνοαμερικανικοῦ ἡμερησίου Σχολείου.

—Κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, ἐκτὸς τῶν σχετικῶν ὁμιλιῶν καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων, ἐγένετο καὶ ἐπιτυχὴς ἔκθεσις Ἑλληνικοῦ Βιβλίου εἰς τὴν κοινοτικὴν αἴθουσαν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ ἐν Λὸς Ἄντζελες.

—Τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑβδομάδος ἔκλεισεν ὁ Θεοφιλέστατος διὰ ραδιοφωνικῆς ὁμιλίας ἐκ τοῦ ραδιοφωνικοῦ προγράμματος, κατὰ εὐγενῆ καὶ πρόθυμον παραχώρησιν, τοῦ κ. Ἀ. Φίλου.

Ε΄.

Μεγαλοπρεπὴς ὑπῆρξεν καὶ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ ἁγιασμὸς τῶν ὑδάτων τὴν Κυριακὴν τῶν Θεοφανείων (6 Ἰανουαρίου), εἰς τὸ Tarpon Springs, Fla. Τῆς τελετῆς προεξῆρχεν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας βοηθούμενος ἀπὸ τὸν Αἰδεσιμώτατον Κωνσταντῖνον Ράπτην, ἱερατικὸν Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Tarpon Springs καὶ τοῦ Αἰδεσιμ. Θεοδ. Καραφίλλην. Τὴν τελετὴν παρηκολούθησαν περὶ τοὺς 20.000 κόσμου. Τὸν σταυρὸν ἀνέσυρεν τῆς Θαλάσσης ὁ κ. Ἰωάννης Γεωργιάδης.

Ἡ γραφικὴ τελετὴ ἐπαναλαμβάνεται διὰ τὸ 14ον κατὰ συνέχειαν ἔτος, ἀποτελεῖ δὲ ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἐτήσια γεγονότα τοῦ Tarpon Springs. Ὁ τοπικὸς Ἀμερικανικὸς τύπος ἐδημοσίευσεν φωτογραφίας καὶ ἐκτενεῖς περιγραφὰς τῆς τελετῆς. Μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας περιγραφὰς εἶναι τῆς St. Petersburg Times ἐκ τῆς ὁποίας ἀποσπῶμεν τὰ κάτωθι:

In St. Nicholas Church, the Bishop and his assistants wore robes of brilliant blue and gold and crimson. In somber robes of black the all girl Byzantine choir chanted the theme hymn "En Iordani" . . .

At noon the scene shifted to a white marble kiosk in the Church yard, for the symbolic blessing of the waters, followed by the slow-paced procession of bands and clergymen to Spring Bayou.

Here the spectators massed on the banks of the great natural amphitheatre saw the Bishop throw a gold cross into the water before 43 waiting divers as a white dove was released into the air . . .

ΣΤ΄.

Ἐπίσκεψις Κοινοτήτων

—Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Τροπαίου κ. Πολύευκτος ἐπεσκέφθη κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον τὰς κάτωθι Κοινότητας: Ambridge, Pa., Ἁγίου Ἰωάννου Youngstown, Ohio, Clairton, Pa., Akron, Ohio.

—Ἐν εἰδικῇ τελετῇ εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Ἐπισκοπείου ἐπέδωκε τὸ χρυσοῦν Μετάλλιον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου εἰς τὸν κ. Β. Οἰκονόμου καὶ τὸ ὀρειχάλκινον εἰς τοὺς κ.κ. Δ. Μίτσελλ, Δ. Κωνσταντινίδην, Β. Ἀνάστον, Γ. Βουτουρᾶτον καὶ Δ. Πετρολιᾶν.

—Τὴν 7ην, 15ην καὶ 24ην Ἰανουαρίου προήδρευσε τῶν συνεδριάσεων τῆς Ὁμοσπονδίας Φιλοπτώχων.

—Τὴν 9ην ἐώρτασε τὰ ὀνομαστήριά του καὶ ἐδέχθη τὰς εὐχὰς τῶν χριστιανῶν τῆς περιφερείας του καὶ ἄλλων φίλων.

—Εἰς Akron, Ohio, ἀπένειμε, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τὸ ὀφφίκιον τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου εἰς τὸν ἑορτάζοντα τὴν τριακονταετηρίδα του τέως Ἱερατικὸν Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος Αἰδ. Π. Καπενεκᾶν. Ὁ πατὴρ Καπενεκᾶς ἀπεσύρθη τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας.

—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, ἡ Ὁμοσπονδία Φιλοπτώχων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Κας Ε. Λιακάκου, διωργάνωσεν εἰς τὸ Ἐπισκοπεῖον ἔκθεσιν Ἑλληνικοῦ Βιβλίου, Τέχνης καὶ Τύπου. Ἡ ἔναρξις ἐγένετο δι' Ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς. Παρευρέθησαν ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως David Lawrence, ὁ Δικαστὴς T. Elliot, ὁ U.S. Marshall Ralph La-Pore, ὁ κ.Dreibylbis, ἀντιπρόσωπος τοῦ Board of Education, ἄλλοι ἐπίσημοι καὶ πλῆθος λαοῦ. Τοὺς ἐπισήμους προσεφώνησεν ὁ Θεοφιλέστατος διὰ προσλαλιᾶς εἰς τὴν ἀγγλικὴν καὶ προσέφερεν εἰς αὐτοὺς μικρὰ ἀναμνηστικὰ δῶρα. Τὸ γεγονὸς ἐκάλυψεν ὁ τύπος καὶ ἡ τηλεόρασις τῆς πόλεως.

THE RELIGIOUS NEWS OBSERVER

(Continued from page 40)

an odd anti-Greek bias founded upon his interpretation of ancient history, he has resented the Hellenic personality.

C. L. Sulzberger

New York Times, Jan. 14

■

A Solution for Cyprus

The final result of all this maneuvering (regarding the Cyprus issue) may be a NATO solution: Putting the island under the Atlantic-pact organization. Although the British rejected such a suggestion less than six months ago, they are toying with it again. Then the plebiscite date would be up to NATO.

Newsweek Magazine, Jan. 12

■

Soviet Indoctrination Has Failed

Forty years of Soviet indoctrination have not succeeded in uprooting religion in Russia, Dr. Harold H. Gordon said recently. Last July as executive vice president of the New York Board of Rabbis he and six other board members visited Russia. Young people in Russia are indoctrinated in Marxism from early childhood and family teaching is almost the only way of perpetuating religion, Dr. Gordon said.

The New York Times, Jan. 15

BIRMINGHAM, ALA.

OLY TRINITY 307 So. 19th Street
OLY CROSS 725 No. 25th Street
ev. E. Bouyoucas Tel. 7-4388
vine Liturgy and Sunday School 10:30
M. — 12 N.; Greek School 4-6 P.M. daily

BOSTON, MASS.

VANGELISMOS Parker & Ruggles Sts.
ev. G. Bacopouols; Rev. P. Kyriacos
vine Liturgy 10:30 A.M. — 12:15 P.M.
nday School 9:00 — 10:30 A.M.
reek School 3:15 — 5:15 P.M. daily

CORONA, N. Y.

HE TRANSFIGURATION OF CHRIST
-13 38th Ave., Corona 68, N. Y.
ev. E. Tselentakis HAvemeyer 9-8901
ivine Liturgy 11:00 A.M. — 12:30 P.M.
nday School 9:00 — 10:00 A.M.
reek School 3:00 — 5:00 P.M.

HARRISBURG, PA

HOLY TRINITY 415 Walnut Street
P.O. Box 1232
Rev. George Giannaris
Church's Tel. CEdar 2-1112
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 9:45 A.M.

PEORIA, ILL.

ALL SAINTS 322 Reed Avenue
Rev. Ernest Arambiges Tel. 6-8082
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 P.M. daily

WAUKEGAN, ILL.

ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. P. K. Mitsis Tel. ONtario 2-9598
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:00 — 11:00 A M.
Greek School 4-6 P.M., four days a week

WASHINGTON, D. C.

ST. SOPHIA CATHEDRAL
36th Street and Massachusetts Ave., N.W.
Tel. FE 3-4730
Rev. Aim. Laloussis Rev. J. Tavlarides
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:00 M.
Sunday School 10:30 A.M. — 12:00 M.
Greek School 3:30 — 6:00 P.M. daily

CANTON, OHIO

ST. HARALAMBOS, 600 Walnut Ave., S.E.
Church's Tel. GL 4-7278
Very Rev. T. P. Theophilopoulos
Orthros 9:00 A.M.
Divine Liturgy 11:30 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 — 6:30 P.M.

A CHURCH SERVICES LISTING is a sound investment in the promotion of church attendance.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ, ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΙ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΔΙΑ

ΤΑΣ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑΣ ΣΑΣ, ΕΟΡΤΑΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ

ΤΗΝ ΕΠΙΔΕΙΞΙΝ ΜΙΑΣ ΚΑΛΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Διαθέτομεν τὰς καλλιτέρας ταινίας μὲ τὰς καλλιτέρας τιμάς.

Γράψατε:

GRECIAN FILM CENTER

147 WEST 42ND STREET
Suite 621
NEW YORK 36, N. Y.

Τηλεφωνήσατε: LOngacre 4-1871

Μὲ τὸν τρόπον αὐτόν,

- Προσφέρετε τὴν καλλιτέραν ψυχαγωγίαν
- Ἐξασφαλίζετε καλὸν εἰσόδημα.
- Βοηθεῖτε τὴν διάδοσιν τῆς Γλώσσης μας.
- Βοηθεῖτε τοὺς νέους νὰ γνωρίσουν καὶ ἀγαπήσουν τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς τῶν πατέρων των.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "Ο ΚΟΣΜΟΣ"

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΠΕΝΗΝΤΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ἐκτυπώνομεν:

Βιβλία, Περιοδικά, Δελτία καὶ Καταστατικὰ Κοινοτήτων καὶ Σωματείων, τὰ ὡραιότερα Λευκώματα (Journals) Ἐσπερίδων, Προσκλητήρια Γάμων καὶ Βαπτίσεων, Διπλοτύπους Ἀποδείξεις, Statements, Invoices, Tags δι' Ἀνθοπώλας καὶ οἱανδήποτε Τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς ἓν ἢ περισσότερα χρώματα.

ΕΙΜΕΘΑ ΕΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑ RESTAURANT MENUS A LA CARTE

Ἐκδίδομεν τὸν Περίφημον Ἡμεροδείκτην «ΚΟΣΜΟΥ».

Ζητήσατε τιμὰς διὰ τὸ συμφέρον σας.—Ἔλθετε, Τηλεφωνήσατε, Γράψατε:

COSMOS GREEK-AMERICAN PRINTING CO., Inc.

203-205 WEST 25TH STREET WAtkins 4-4165 NEW YORK 1, N. Y.